



విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 49 సంచిక : 9 విజయవాడ 5-9-2016 పేజీలు : 8 వెల : రు 5.00

వెంటాడుతున్న దుర్భిక్షం - పట్టించుకోని ప్రభుత్వం

రాష్ట్రంలో కరువు కొనసాగుతూనే ఉంది. 1999, 2002, 2004, 2009లలో సంభవించిన కరువులతోపాటు, గత నాలుగు సంవత్సరాలుగా వరుస కరువుల వలన రాష్ట్ర ప్రజలు ముఖ్యంగా రైతాంగం తీవ్రంగా నష్టపోయారు. అప్పుల ఊబిలో కొట్టుమిట్టాడుతూ బయటపడే మార్గంలేక ప్రాణాలు కోల్పోతున్నారు. ప్రస్తుత వ్యవసాయ సీజన్లోనైనా దుర్భిక్షం నుండి మినహాయింపు లభిస్తుందని ఆశపడ్డ రైతాంగానికి నిరాశే మిగిలింది. ఊరించిన వర్షాలు కనుమరుగు కావటం, కాల్వల ద్వారా సాగునీరు లభించకపోవటంతో సేద్యం సమస్యాత్మకమైంది.

2016 సంవత్సరంలో సాధారణం కంటే ఎక్కువ వర్షాలు కురుస్తాయని వాతావరణ శాస్త్రవేత్తలు చెప్పటమే కాకుండా, పట్టిసీమ ఎత్తిపోతల పథకం ద్వారా ప్రకాశం బ్యారేజీకి నీరు మళ్ళించి కృష్ణాడెల్టా రైతాంగానికి సాగునీరు అందిస్తామని చంద్రబాబు ప్రభుత్వం చేసిన ప్రచారంతో, సేద్యం ఎడల రైతాంగంలో ఆశలు మొలకెత్తాయి. జూన్ లో కురిసిన వర్షాలతో వారి ఆశ మరింత బలపడి ఖరీఫ్ సేద్యానికి సిద్ధమయ్యారు. జూన్ లో కురిసిన వర్షాల వలన రాయలసీమలో 8 లక్షల ఎకరాల్లో వేరుశనగపంట వేశారు. రాష్ట్రంలోని మెట్టప్రాంతాల్లో పత్తి, మిర్చి పంటలు వేశారు. ప్రకాశం బ్యారేజ్ కుడి, ఎడమ కాల్వలకు సాగునీరు విడుదలకాకపోయినా ప్రభుత్వం చెప్పిన మాటలతో సాగునీరు లభిస్తుందనే ఆశతో మోటారు ఇంజన్ల ద్వారానూ నాట్లు వేయటంతోపాటు, మిషన్ల ద్వారా విత్తనాలు పెట్టారు.

సేద్యం ఎడల రైతాంగంలో చిగురించిన ఆశలు జూలైనాటికి ఆవిరికావటం ప్రారంభమైంది. ఆ నెలలో నమోదుకావాల్సిన వర్షపాతం 15 శాతం తక్కువగా ఉంది. ఆగస్టు నెలలో 85 శాతం తక్కువ నమోదు అయ్యింది. పట్టిసీమ ద్వారా సాగునీరు అందిస్తామని చెప్పిన ప్రభుత్వం చివరికి రైతాంగానికి నిరాశ మిగిల్చింది. పంపుల ద్వారా ఎత్తిపోసిన నీరు పొలాలకు చేరలేదు. కాల్వల ద్వారా సాగునీరు అందించాలంటే 11,500 క్యూసెక్ ల నీరు పంపుచేయాల్సి ఉండగా 2,400 క్యూసెక్ ల నీరు మాత్రమే విడుదలైంది. సాగర్ కుడికాల్వ ద్వారా సాగునీరు ఇవ్వలేమని ప్రభుత్వం ప్రకటించి, పల్నాడు రైతాంగం సాగు ఆశలపై నీళ్ళు చల్లింది.

రాష్ట్రంలో ఆగస్టు 15 నాటికి 40.9 లక్షల హెక్టార్లలో సేద్యం పూర్తికావాల్సి ఉండగా, 28.37 లక్షల హెక్టార్లలో మాత్రమే సేద్యం జరిగింది. అనేక ప్రాంతాల్లో వేసిన పంటలు కూడా ఎండిపోతున్నాయి. కృష్ణా, గుంటూరు జిల్లాల్లో గత రెండు సీజన్లలో కాల్వల ద్వారా సాగునీరు రాక మోటారు పంపుల ద్వారా భూగర్భజలాలతో ఎంతో వ్యయానికోర్చి సేద్యం చేశారు. ఈ వ్యవసాయ సీజన్లోనూ మోటార్ల ద్వారానే సేద్యం మొదలుపెట్టారు. ఫలితంగా భూగర్భజలాల నీటిమట్టం తగ్గి తగినంత నీరు లభించక ప్రస్తుతం వేసిన పంటలను రక్షించుకోవటం సమస్యగా మారింది. దీనికి ఎండ, వేడిగాలులు తోడై పైర్లు ఎండిపోతున్నాయి. గుంటూరుజిల్లా తెనాలి డివిజన్ లో ఈ పరిస్థితి తీవ్రంగా ఉంది. ధవళేశ్వరం బ్యారేజీ ద్వారా ఉభయ గోదావరిజిల్లాల్లో సాగయ్యే ప్రాంతాలు కూడా సాగునీటి సమస్యను ఎదుర్కొంటున్నాయి. ఈ రెండు జిల్లాల్లో లక్షా 37 వేల ఎకరాల్లో నాట్లు పడలేదు. 30 వేల ఎకరాల్లో వేసిన పొలాలు ఎండిపోతున్నాయి. 1709 చెరువులు ఉన్నా అవి నీరు అందించే పరిస్థితిల్లో లేవు. తూర్పుగోదావరిజిల్లాలోని పెద్దాపురం, పిఠాపురం, జగ్గంపేట వ్యవసాయ డివిజన్లలో 7,252 ఎకరాలకుపైగా ఇప్పటికే పంటలు దెబ్బతిన్నాయి. ప్రకాశంజిల్లాలో పంటలు వేయటం కష్టమేనని వ్యవసాయశాఖ అధికారులు చెబుతున్నారు. తాళ్ళూరు మండలంలో బోస్ క్రింద 10 వేల ఎకరాలు సాగుచేయాల్సి ఉండగా 100 ఎకరాలకు మించి సాగుకాలేదు. శ్రీకాకుళం జిల్లాలో రెండు లక్షల 25 వేల ఎకరాలు సాగుకావాల్సి ఉండగా లక్షా యాభైవేల ఎకరాలు మాత్రమే సాగైంది. వేసిన పంటలు కూడా ఎండలకు ఎండిపోతున్నాయి. విజయనగరంజిల్లాలో సాగుకావాల్సిన 3 లక్షల ఎకరాలకుగాను లక్షా 50 వేల ఎకరాల్లో మాత్రమే నాట్లు పడ్డాయి. రాయలసీమ ప్రాంతంలో వేరుశనగ పంట చాలావరకు నష్టపోయి తిరిగి రెండవ పంటవేసుకోవాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. కంది, మినుముపంటలు కూడా వడబారిపోతున్నాయి. వ్యవసాయశాఖ తుంపర్లసేద్యం, రెయిన్ గన్ ల ద్వారా పైర్లను కాపాడతామని చెప్పటం కరువు ఎంత తీవ్రరాపం దాల్చిందో అర్థమౌతుంది. ఆ విధంగా పంటలు కాపాడటం సాధ్యంకానప్పటికీ అందుకు కూడా నీరులేదు.

రాష్ట్రంలో ఏర్పడిన కరువు పరిస్థితులకు బాధ్యత ప్రకృతిదా, పాలకులదా అన్న ప్రశ్న రాక మానదు. ప్రభుత్వం తన బాధ్యత లేదని ప్రకృతిపై నెడుతున్నది. అలా చేతులు దులుపుకోవటం తన బాధ్యత నుండి తప్పుకోవటమే. రాష్ట్రంలో వ్యవసాయ సీజన్ ఎప్పుడు ప్రారంభమయ్యేది రాష్ట్ర పాలకులకు తెలుసు. అలాంటప్పుడు సేద్యానికి అవసరమయ్యే నీటిని నిల్వచేయాల్సి ఉంటుంది. అందుకు ఇతర అవసరాలను ప్రక్కనపెట్టాల్సి ఉంటుంది. 68 శాతం ప్రజల జీవనోపాధి వ్యవసాయంపై ఆధారపడి ఉంది. ఈ విషయాన్ని పాలకులు పూర్తిగా విస్మరించారు. నాగార్జునసాగర్ ప్రాజెక్టు, ధవళేశ్వరం, ప్రకాశంబ్యారేజీలు ప్రధానంగా సాగునీటికోసం నిర్మించినవే. పాలకులు అందుకు విరుద్ధంగా కరెంట్ ఉత్పత్తికి, పరిశ్రమలకు ప్రాధాన్యం ఇస్తున్నారు. అందుకు వ్యవసాయాన్ని బలిచేస్తున్నారు. ఇరు తెలుగు రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలూ, సాగునీరు అందించాల్సిన బాధ్యతను విస్మరించి విద్యుదుత్పత్తికి ప్రాధాన్యతనిస్తూ, ఈ అంశంపై అబద్ధమైన దివ్యవాదాలూ యాజమాన్య బోర్డుకు ఇరువురూ ఒకరిపై ఒకరు ఫిర్యాదులు చేసుకొన్నారు. విజయవాడ ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రానికి (విటిపిఎస్) నీరు అందేవిధంగా 11.5 అడుగుల నీటిని నిల్వ ఉంచుతున్నారు. అంతకు మించి నీరు ఉంటేనే సాగుకు నీరు వదులుతున్నారు. పాలించే ప్రభుత్వం ఏదైనా ఈ విషయాన్ని మధ్యపెడుతూ వస్తున్నది. ప్రకాశం బ్యారేజీలో నీటినిల్వ 5.5 అడుగులు ఉన్నప్పుడు కూడా సాగుకోసం నీటిని విడుదల చేశారు. ప్రస్తుత పాలకులు దాన్ని ఎందుకు అమలుపరచలేదు!

రాష్ట్రంలో భూగర్భజలాలతోపాటు, వర్షం వరదలనీరు విస్తారంగా లభిస్తున్నా వాటిని నిల్వచేసే పరిస్థితి ఉంటే సాగునీటి సమస్య ఇంత భయంకరంగా ఉండేదికాదు. నీటిని నిల్వచేసే రిజర్వాయర్లు, ప్రాజెక్టులు లేని ఫలితంగా ప్రతి సంవత్సరం వేలాది టిఎంసీల నీరు సముద్రం పాలౌతున్నది. ధవళేశ్వరం, ప్రకాశం బ్యారేజీలకు వర్షం, వరదల నీటిని నిల్వచేసే సామర్థ్యం చాలా తక్కువగా ఉంది. ధవళేశ్వరం బ్యారేజీ ఉభయగోదావరి జిల్లాల్లో 10.13 లక్షల ఎకరాలకు సాగునీరు అందిస్తున్నది. ఇది 32.50 లక్షల క్యూసెక్కుల నీటి విడుదల సామర్థ్యం కలిగి ఉంది. ప్రతి సంవత్సరం 3.60 కోట్ల ఎకరాలకు సరిపోయే 3,600 టి.ఎం.సిల నీరు గోదావరి నుండి ఖరీఫ్ సీజన్లో వృధాగా సముద్రంలో కలిసిపోతున్నది. ఫలితంగా రబీ సేద్యానికి గోదావరిలో నీరులేక ఒడిస్సాలోని బలిమెల ప్రాజెక్టు నీటికోసం ఎదురుచూడాల్సి వస్తున్నది. గోదావరిపై చిన్న ప్రాజెక్టులు నిర్మించి నీటిని నిల్వచేసే అవకాశం ఉంది. ప్రభుత్వం అలా చేయకుండా గిరిజనుల జీవితాలను కల్లోలపరుస్తూ, సాగునీరు అందించని పోలవరం ప్రాజెక్టు నిర్మిస్తానంటున్నది. ఈ సంవత్సరం జూలై, ఆగస్టు నెలల్లో 2.33 కోట్ల ఎకరాలకు నీరు అందే 2,333 టి.ఎం.సిల నీరు ధవళేశ్వరం బ్యారేజీ ద్వారా సముద్రంలో కలిసిపోయింది. ఒకవైపున రైతులు ఖరీఫ్ సాగునీటికోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంటే, ప్రతిరోజు 40 నుండి 50 టి.ఎం.సిల నీరు సముద్రంలో కలిసిపోతున్నది. ప్రకాశంబ్యారేజీలో నీటి నిల్వ 12 అడుగులు మించితే సముద్రంలోకి వదలటం తప్ప మరొక మార్గంలేదు. ఫలితంగా వరదల వలన వచ్చే వందలాది టి.ఎం.సి.ల నీరు సముద్రం పాలౌతున్నది. 50 టి.ఎం.సి.ల నీటి నిల్వ సామర్థ్యం గల పులిచింతల పూర్తిగా నిర్మాణం కాకపోవటం వలన 8 టి.ఎం.సి.లకు మించి నిల్వ సాధ్యంకావటంలేదు.

ఎన్నికల్లో ఓట్ల అవసరం వచ్చినప్పుడు సాగునీటి ప్రాజెక్టులు నిర్మిస్తామని చెప్పే పాలకులు ఆ తర్వాత ప్రాజెక్టుల నిర్మాణంలో ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా నిర్లక్ష్యాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నారు. **(తరువాయి 2వ పేజీలో)**

జనశక్తి సంచికను ఆన్లైన్ ద్వారా చదువుకొనుటకు

www.janasakthionline.com

వెబ్‌లింక్‌ను సందర్శించండి

జనశక్తిలో ప్రచురించుటకు రాసిన వ్యాసాలు, లిపోర్టులను

janasakthi1963@gmail.com

అనే ఈ-మెయిల్‌కు పంపగలరు

పుష్కరాలమాటన

వ్రజానమన్యలన్నీ వ్రక్కకు మళ్ళింపు

పన్నెండు రోజుల కృష్ణా పుష్కరాల ముందస్తు ఏర్పాట్లు, నిర్వహణకోసం రాష్ట్రప్రభుత్వం గత సంవత్సరకాలంపైగా తన అన్నివిభాగాల యంత్రాంగాన్ని మోహరించింది. ప్రత్యేకించి గత రెండు, మూడునెలల కాలంగా రాష్ట్రప్రభుత్వ ఏకైక ఎజెండా పుష్కరాల నిర్వహణే అయింది. కర్నూలు, గుంటూరు, కృష్ణాజిల్లాలలోని నదీతీర ప్రాంతాలలో పుష్కరాల నిర్వహణకుగాను లక్షమంది రాష్ట్రప్రభుత్వ సిబ్బంది, 35 వేలమంది పోలీసులు, వేలాదిమంది పారిశుధ్య కార్మికులు, పుష్కర వలంటీర్లుగా వేలసంఖ్యలో వివిధ కళాశాలల విద్యార్థిని విద్యార్థులు, ఇంకా అనేక స్వచ్ఛంద, ధార్మిక సంస్థలను వినియోగించారు. ఇన్ని ఏర్పాట్లతో పుష్కరాలను నిర్విఘ్నంగానేకాక, వైభవోపేతంగా నిర్వహించగలిగామని ప్రభుత్వ ఉన్నతాధికారులు, ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబునాయుడు ఒకర్నికరు పొగడ్డల వర్షంలో ముంచెత్తుకున్నారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాధినేతగా చంద్రబాబునాయుడు తన వ్యక్తిగత ప్రతిష్టను పెంచుకునేందుకు ప్రజాధనాన్ని మంచినీటి ప్రాయంగా ఖర్చుచేయటాన్ని కూడా చాలా గొప్పగా ప్రశంసిస్తూ ప్రతిష్టాత్మకంగా పుష్కరాలను నిర్వహించిన ఘనత వహించిన నేతగా ప్రభుత్వానుకూల మీడియా ప్రశంసల జల్లు కురిపించాయి. పుష్కరాల నిర్వహణకు అత్యాధునిక కంప్యూటర్ పరిజ్ఞానాన్ని ఉపయోగించి సమర్థవంతంగా ‘ఈవెంట్‌ను నిర్వహించిన ‘హైటెక్’ ముఖ్యమంత్రిగా మరో పర్యాయం చంద్రబాబు తమ అనుయాయుల స్తోత్రపాఠాలందుకుంటున్నాడు.

ఈ కాలమంతటా ప్రజలను వేధిస్తున్న సమస్యలన్నీ చాకచక్యంగా ప్రక్కకు మళ్ళించబడ్డాయి. ‘ప్రతిష్టాత్మకమైన’ పుష్కరాల నిర్వహణా కాలంలో ప్రజాసమస్యలపై ఆందోళనలతో రోడ్లెక్కకుండా వుంటామంటూ వామపక్షాలతోనహా విపక్షరాజకీయ పార్టీలన్నీ కలిసికట్టుగా ప్రభుత్వానికి హామీనివ్వటం శోచనీయం.

రాజధాని ప్రాంత 29 గ్రామాల రైతాంగం నుండి 33 వేల ఎకరాల భూములను తన ‘భూసేకరణ’ విధానంద్వారా గుంజివేసుకున్న రాష్ట్రప్రభుత్వం, ఈ గ్రామాల్లో తమ భూముల్ని ఇవ్వటానికి సిద్ధపడని లేదా నిరాకరించిన రైతుల భూములను ‘భూసేకరణ’ చట్టంద్వారా గుంజుకోవటానికి తాళీదులిచ్చింది ఈ కాలంలోనే!

పుష్కరఘాట్ల, పుష్కరనగర్ల నిర్మాణంకోసం, రహదార్ల విస్తరణకోసం ఎలాంటి నోటీసులూ ఇవ్వకుండా, కనీస న్యాయసూత్రాలూ పాటించకుండా దశాబ్దాలుగా ఆ ప్రాంతాల్లో జీవిస్తున్నవారి నివాస గృహాలను అర్థరాత్రివేళ ప్రొక్కెయినర్లతో ఆఘమేఘాల మీద కూల్చివేసి వారిని నిరాశ్రయులను చేసింది; సగం కూల్చేసిన ఇండ్లలో నిస్సహాయంగా, అలాగే కాలమెళ్ళదీస్తున్న వారికి రోజుల తరబడి విద్యుత్తు, నీటిసౌకర్యం నిర్లాక్ష్యాంగా ఆపివేయబడటంతో ఆ బడుగు జనం రోడ్లు ఎక్కాల్సి వచ్చింది, ఈ కాలంలోనే!

పుష్కరఘాట్ల వద్ద, జనసమృద్ధ ప్రాంతాల్లో దొంగల, అసాంఘిక శక్తులపై నిఘాపేరిట విజయవాడ నగరంలోని ప్రధానకూడళ్ళన్నింటిలో సీసి కెమేరాలను బిగించింది; డ్రోన్ కెమేరాలను వుపయోగించింది; ప్రజాకదలికలన్నింటినీ ‘కమాండ్ కంట్రోల్ రూమ్’ నుండి నేరుగా నియంత్రించాలనే తమ దీర్ఘకాలిక వ్యూహాన్ని పుష్కరాలమాటన అమలులోకి తెచ్చింది, రాష్ట్రవాసితంగా విస్తరించబూనుకుందీ - ఈ కాలంలోనే!

ఆధార్ పత్రమే అంతిమమన్న దానినుండి వైదొలిగిన ప్రభుత్వాలు 83 రకాల ప్రశ్నావళితో ప్రజల పుట్టుపూర్వోత్తరాలన్నింటినీ తమ వేలికొనలపై వుంచుకోవాలనే సామ్రాజ్యవాదుల ఆదేశానుసారం రూపొందించిన ‘పల్స్ నర్స్’ కార్యక్రమ అమలుకు పూనుకున్నది - ఈ కాలంలోనే!

విజన్సీ ప్రాంతాల్లో వివజ్ఞురాలు విజృంభిస్తూ 40 మంది గిరిజనులు జులై, ఆగస్టు నెలల్లో మృత్యువాతపడినప్పటికీ, ఆ జ్వరాలను నిరోధించే చర్యలు చేపట్టేందుకు ప్రభుత్వానికి తీరిక లేకపోయింది. ప్రజలకందించే సేవలన్నింటికీ ముక్కుపిండి దబ్బు వసూలుచేస్తున్న ప్రభుత్వం, పట్టణప్రాంత ప్రభుత్వ ఆరోగ్య కేంద్రాలన్నింటినీ కార్పొరేటు సంస్థలకు ధారాదత్తం చేసిన నిర్ణయమూ - ఈ పుష్కరాల కాలంలోనిదే!

ప్రస్తుత ఖరీఫ్ సీజన్లో సాగునీటి లభ్యతలేక, మరోవైపు వానజాడకరువై, వేసిన పంట మొక్కలు ఎండిపోతూ, రైతులు దిక్కుతోచని స్థితిలో వుండగా, వ్యవసాయాధికారులంతా పుష్కర విధుల్లో తలమునకలైవున్నారు. పరిస్థితి విషమిస్తే మరింత భ్రష్టుపడతామనుకున్న ఆ శాఖామంత్రి పుష్కరాల చివర్లో కనులు తెరచి, అత్యవసరంగా ఉన్నతాధికారులందర్నీ పుష్కర విధుల నుండి బయటపడమని ఆదేశాల నివ్వాలివచ్చింది. రెయిన్ గన్స్ తో, ఫైర్ ఇంజన్లతో, స్ప్రింక్లర్లతో పంటలను కాపాడాలని పిలుపునిచ్చారు. రానున్న విపరీణాలకు బాధ్యతను రైతాంగంపై మోపే ముందస్తు జాగ్రత్తతో వ్యవసాయ శాస్త్రవేత్తల సూచనలను రైతులు పాటించటంలేదని వారిపైనే మంత్రి ఆరోపణలు చేశారు.

నిత్యావసర వస్తువుల ధరలను నియంత్రించని ప్రభుత్వ విధానాలతో కూరగాయలు, సరుకుల ధరలు కొండెక్కి కూర్చుంటున్నాయి. పుష్కరాల సమయంలో రైతుబజారులో కిలో టమోట వినియోగదారునికి రూ.25కు లభించగా, టమోటా అధికంగా పండించే రాయలసీమ జిల్లాలలో రైతులు టమోటాకు ధరలేక రోడ్లపై రాశులుగా వదలివెళ్ళిన దృశ్యం కలుక్కుమని పిస్తుంది. ప్రజలు అధికంగా వినియోగించే శనగపప్పు ధర 160 రూ॥కు ఎగత్రాకినా పుష్కరాల హడావుడిలో ప్రభుత్వాధికారులెవ్వరికీ పట్టలేదు. రాత్రింబవళ్ళు సాగిన పుష్కర పనులలో కాంట్రాక్టర్లు, అధికారపార్టీ అనుయాయులు అందినకాడికి దండుకొని, చేపట్టిన నాణ్యత లోపించిన నాసిరకపు పనుల బండారం పుష్కరాలు ముగియకుండానే వెల్లడైంది.

పుష్కర పనులకోసం ఇతర ప్రాంతాల నుండి రప్పించబడిన కూలీలకు ముందుగా కుదుర్చుకున్న ఒప్పందం ప్రకారం కూలీ చెల్లించలేదు. వారిచే అధిక సమయం పనిచేయించటమేగాక, రోజుకు 200 రూ॥ మించి కూలీ చెల్లించని పరిస్థితుల్లో పుష్కర విధులు ముగిసిన మర్నాడే వారంతా ఆందోళనకు పూనుకోవటం కొనమెరుపు! **(తరువాయి 2వ పేజీలో)**

వెంటాడుతున్న... (మొదటిపేజీ తరువాయి)

కాంగ్రెస్, తెలుగుదేశం ప్రభుత్వాలు ప్రాజెక్టుల కోసమంటూ వేల కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు చేసినా ప్రధాన ప్రాజెక్టులేవీ ఇంతవరకు పూర్తికాలేదు.

గత సంవత్సరం రాష్ట్రంలోని 670 మండలాల్లో 320 మండలాలు కరువుబారిన పడ్డాయి. తెలుగుదేశం ప్రభుత్వానికి కరువు మండలాలను ప్రకటించడానికి నెలల తరబడి సమయం తీసుకుంది. కరువును ఎదుర్కొనేవిధంగా ఉపాధి పనులు కల్పించటంలో, త్రాగునీరు, పశుగ్రాసం, నిత్యావసర సరుకులు అందించటంలో, వలసలను నివారించటంలోనూ విఫలమైంది. జూన్ నెలలో వర్షాలు విస్తారంగా కురిసినా 87 మండలాల్లో వర్షాభావం నెలకొనే ఉంది. జూలై నాటికి 175 మండలాలు, ఆగస్టు నాటికి 280 మండలాలకు వర్షాభావ పరిస్థితి ఏర్పడింది. పరిస్థితి ఇలాగే ఉంటే మరిన్ని మండలాలు ఈ జాబితాలో చేరసన్నాయి.

రాష్ట్రంలో ఏర్పడిన దుర్భిక్షం ఎడల చంద్రబాబు ప్రభుత్వం నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు వ్యవహరిస్తోంది. రాష్ట్రంలో కరువు పరిస్థితిలేనట్లు, అందుకు చర్యలు తీసుకోవాల్సిన అవసరంలేనట్లుగా వ్యవహరిస్తోంది. కృష్ణా పుష్కరాల జపం చేస్తూ సేద్యానికి నీరు లేదంటూనే, పుష్కరాల కోసం నీటిని విడుదల చేశారు. ఆ నీటితో లక్ష ఎకరాలకు పైగా సాగయ్యేది. రైతాంగానికి ఊరటగా ఉండేది. భక్తి, మత విశ్వాసాలు ప్రజల వ్యక్తిగతమైనవని, ప్రభుత్వానికి సంబంధించినవికావని పాలకవర్గాలు ‘పవిత్రం’గా భావించే రాజ్యాంగంలో పేర్కొన్నారు. వారి ‘పవిత్ర’ రాజ్యాంగానికి కూడా విరుద్ధంగా మోడీ ప్రభుత్వం, చంద్రబాబు ప్రభుత్వాలు కృష్ణాపుష్కరాల ప్రాముఖ్యం, అందులో పాల్గొంటే వచ్చే పుణ్యం గురించి వందలకోట్లు ఖర్చుచేసి వివిధరూపాల్లో ప్రభుత్వం పెద్దఎత్తున ప్రచారం చేసింది. మరోవైపున కరువుతో అల్లాడుతున్న రైతాంగానికి, వ్యవసాయ కూలీలకు సహాయకచర్యలు

చేపట్టడానికి మాత్రం ప్రభుత్వం తన దగ్గర డబ్బులు లేవంటోంది.

దుర్భిక్షం, కరువు, ఉపాధిలేమితో ప్రజలు దుర్భర పరిస్థితుల్లో ఉంటే, కృష్ణా పుష్కరాలను ఘనంగా నిర్వహించటంతో ప్రభుత్వం ఎడల ప్రజలకు విశ్వాసం పెరిగిందని చెప్పటం, పెరుగుతున్న ప్రజావ్యతిరేకతను కప్పిపుచ్చి, ప్రజలను మభ్యపర్చటమే.

భారతదేశంలో ఆహారపంటల ఉత్పత్తి ఖర్చు ఎక్కువేగాక, సాగునీటి వినియోగం కూడా ఎక్కువని, అందువలన వాటిని తక్కువ ధరలకు అమెరికా నుండి దిగుమతి చేసుకొని, ఎగుమతి ఆధారిత వ్యాపార పంటలు పండించాలనీ, అందుకు కాంట్రాక్టు, కార్పొరేట్ సేద్యం అనుకూలమైందనీ ప్రపంచబ్యాంక్ భారత పాలకులను ఆదేశించింది. అందుకు అణుగుణమైన విధానాలనే దేశ పాలకులు అమలు జరుపుతున్నారు. ఎరువులు, విత్తనాలు, పురుగు మందుల రేట్లు పెంచి సేద్యపు ఖర్చులు పెరిగేలా చేయటం, పంటలకు న్యాయమైన ధరలు, మార్కెట్ సౌకర్యం, పంట రుణాలు కల్పించకుండా సేద్యం దండగన్న అభిప్రాయాన్ని రైతాంగంలో కల్పించి వారి భూములను కాంట్రాక్టు - కార్పొరేట్ సంస్థలకు అప్పగించేలా రైతాంగాన్ని నెడుతున్నారు. సేద్యానికి సాగునీటి సమస్యను సృష్టించటమూ అందులో భాగమే.

దుర్భిక్షం, కరువు పరిస్థితుల ఎడల ప్రభుత్వ విధానాలను ప్రజలు అర్థం చేసుకోవాలి. సేద్యానికి ప్రాధాన్యత యిచ్చి వెంటనే కార్వులకు సాగునీరు విడుదల చేయాలనీ, స్వల్పకాలిక పంటల విత్తనాలు అందించాలనీ, కరువును ఎదుర్కొనేవిధంగా ఉపాధి పనులు కల్పించి వలసలను నివారించాలనీ, పశుగ్రాసం, మంచినీళ్ళు అందించాలనీ, నిత్యావసర వస్తువులను చౌకడిపాల ద్వారా గ్రామీణ పేదలకు అందించాలనీ, నష్టపోయిన పంటలకు పూర్తి పరిహారం ఇవ్వాలని, రిజర్వాయర్లు, ప్రాజెక్టులు నిర్మించి నీటిని నిల్వ చేయాలనీ యావన్ముది రాష్ట్ర ప్రజలు ఉద్యమించాలి. ★

జాతీయ... (3వ పేజీ నుండి)

నయా ఉదారవాదం యొక్క సామాజిక వాగ్దానాల కాల్పనికత

ఐరోపా యూనియన్, డెన్మార్క్ ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యవాదుల టిటిఐపి ఒప్పందం యొక్క ప్రయోజనాల గురించి మనకు సర్దిచెప్పాలని చేసే ప్రయత్నాలలో అది చేసే వాదన ఒకటే. “ఆర్థికాభివృద్ధి పెరుగుతుంది, తద్వారా ఎక్కువ ఉద్యోగాలు వస్తాయి”. ఈ వాదన నయాఉదారవాద గణన నమూనాలపై ఆధారపడినదే. అలాగే దీని ఊహలన్నీ వాస్తవికతలకు భిన్నంగానే వుంటాయి.

గొప్ప వాగ్దానాలు చేసినప్పటికీ ఐరోపా కమీషన్ ప్రకటించిన గణాంకాల ప్రకారమే టిటిఐపి వల్ల ఐరోపా యూనియన్ దేశాల్లో వృద్ధిరేటు 0.048 గా వుంటుందని అంచనా. ప్రభుత్వం, యజమాన్యాల సంఘాల లెక్కల ప్రకారం డెన్మార్క్లో 15,000 కొత్త ఉద్యోగాలు వస్తాయి.

ఈ లెక్కల వెనుకవున్న నయాఉదారవాద ఆలోచనలు అన్నీ పూర్తిగా అసహజమైన భావనలపై ఆధారపడివున్నాయి. ఈ భావనలు పెట్టుబడిదారీ విధానం వల్ల ఏర్పడుతున్న వాస్తవిక పరిస్థితులకు భిన్నంగా వున్నాయి. మార్కెట్టే సమాజాన్ని పాలిస్తుందనే ప్రాథమిక అంశంతో ఈ భావనలు మొదలవుతున్నాయి. శ్రమశక్తితో సహా అన్ని విషయాల్లో డిమాండ్, సప్లయల మధ్య సమతుల్యతను మార్కెట్టే కలుగజేస్తుందనేది ఒక భావన. ఈ భావన మేరకు పనిలోలేని శ్రమశక్తిని కొత్త ఉద్యోగాలు వేగంగా స్వీకరిస్తాయి. శ్రమశక్తి సరఫరా పెరిగితే అది ఆటోమేటిక్ గా ఎక్కువ ఉద్యోగాలను సృష్టిస్తుంది, తద్వారా ఆర్థికవ్యవస్థలో వృద్ధి ఏర్పడుతుంది.

ఐరోపా యూనియన్, టిటిఐపిలు చెప్పే దాని ప్రకారం కొంతమంది కార్మికులు తమ ఉద్యోగాలు కోల్పోతారు. అయితే బహుళజాతి కంపెనీలకు కలిగే ప్రయోజనాలవల్ల అవి వేర్వేరు కొత్తరంగాల్లో పెట్టుబడులు పెడతాయి. ఈ కొత్త రంగాల్లోకి ఉపాధి కోల్పోయిన కార్మికులు బదిలీ అవుతారు. నయాఉదారవాద సిద్ధాంత ప్రపంచంలో నిరుద్యోగులు వెంటనే కొత్త ఉద్యోగాల్లో నియమితులవుతారు.

కాని నేడు ఆచరణలో వున్న పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచంలో వాస్తవాలు దీనికి భిన్నంగా వున్నాయి. కార్మికులు వేరే రంగానికి బదిలీ అవడమంటే నిరుద్యోగం పెరిగినట్లే. ఈ నిరుద్యోగుల కారణంగా వేతనాలపై ప్రభావం పడి వేతనాలు తగ్గుతాయి. కాని నయా ఉదారవాద నమూనా ప్రకారం వేతనాలు తగ్గితే నిరుద్యోగ కార్మికులందరికీ కొత్త ఉద్యోగాలు వస్తాయి, తద్వారా ఆర్థికాభివృద్ధి రేటు పెరుగుతుంది. ఫలితంగా నిరుద్యోగం వుండదు.

ఇది వాస్తవంకాదని అందరికీ తెలుసు. వేతనాలు తగ్గడమంటే అర్థం కొనుగోలుశక్తి తగ్గడం. దీనివల్ల వినియోగం తగ్గుతుంది. ఫలితంగా వస్తువుల అమ్మకాలు పడిపోతాయి. వస్తువులకు గిరాకీ తగ్గితే ఉత్పత్తి తగ్గుతుంది. ఉత్పత్తి తగ్గితే పరిశ్రమల మూసివేతలు.... ఈవిధంగా పరిస్థితులను మరింత క్షీణింపజేసే విషచక్రములో ఆర్థికవ్యవస్థ కారుకుపోతుంది. పెట్టుబడిదారీ విధానంలో ఎల్లప్పుడూ అధికోత్పత్తి సంక్షోభం వుంటుంది. ఎందుకంటే ఉత్పత్తి అవసరాల మేరకు నియంత్రింపబడకుండా మార్కెట్ ద్వారా నియంత్రింపబడుతుంది. ఈ సంక్షోభానికి తోడుగా అనివార్యంగా నిరుద్యోగం పెరుగుతుంది,

ఐరోపా యూనియన్లో మాయంకానున్న ఆరు లక్షల ఉద్యోగాలు

అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థ (ఐఎల్ఓ)కు సంబంధించిన ఆర్థికవేత్త జెరోనిం కపాల్డ్ - మరో ఆర్థిక నమూనా ఆధారంగా వేరేవిధమైన గణాంకాలను ప్రకటించాడు. ఈ గణాంకాలు పెట్టుబడిదారీ విధాన వాస్తవికతలకు చాలదగ్గరగా వున్నాయి. టిటిఐపి వల్ల రాబోయే పదేళ్ళలో ఆరులక్షల ఉద్యోగాలు పోతాయని ఐఎల్ఓ తెలియచేస్తుంది. డెన్మార్క్తో సహా ఉత్తర ఐరోపా దేశాలు ఇతర ఐరోపా దేశాలతో ఎక్కువ వాణిజ్యం సాగిస్తున్నందున ఈ దేశాలు నష్టపోయే ప్రమాదముంది. ఉత్తర ఐరోపా 2,25,000 ఉద్యోగాలు కోల్పోతుంది. అదే సందర్భంలో సగటు వార్షిక వేతనంలో 4500 యూరోల వరకు తగ్గుతుంది. ఫలితంగా జి.డి.పి.లో క్షీణత పెరుగుతుంది.

ఈ రెండు గణన విధానాలూ (ఐరోపా యూనియన్, ఐఎల్ఓ) టిటిఐపి వలన ఐరోపా యూనియన్, అమెరికాల సంయుక్త మార్కెట్ కారణంగా వాణిజ్యం పెరుగుతుందని, అయితే ఐరోపా దేశాలమధ్య వాణిజ్యం తగ్గుతుందని అంచనావేశాయి. ఐరోపా యూనియన్ నమూనా ప్రకారం 1.1 మిలియన్ల మంది కార్మికులు వారు పనిచేసే రంగం మారాల్సివస్తుంది. అయితే వీరికి వెంటనే కొత్తరంగాల్లో ఉద్యోగాలు దొరుకుతాయి. ఈ విషయాన్ని ఎలా నమ్మగలం?

ఐరోపా యూనియన్ నమూనాలో నిరుద్యోగత ఖర్చులు, ఇతర సదుపాయాలు, పునఃశిక్షణలాంటి ఖర్చులను పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు. తక్కువ వేతనాలకే పనిచేయాల్సిన ఒత్తిడి నిరుద్యోగులపై పెరుగుతుంది. తద్వారా పనికి తగ్గవేతనం కంటే తక్కువ వేతనానికే పనిచేయాడానికి అంగీకరించాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. టిటిఐపి అంటే చెప్పుకోదగిన స్థాయిలో నిరుద్యోగాన్ని పెంచడం, వేతనాలతో తీవ్రమైన కోతను విధించడంతోపాటుగా జాతీయ సార్వభౌమాధికారం, ప్రజాస్వామ్యం, కార్మికుల హక్కులు, పర్యావరణ పరిరక్షణ, ప్రజారోగ్యాలపై అత్యాచారం చేయడమే. ★

కామ్రేడ్ కొండూరి (నత్తగుల్లల) సుబ్బారావుగారికి విప్లవ జీవోహర్ష



తూర్పుగోదావరి జిల్లా కోనసీమ ప్రాంతంలోని అనాతవరం గ్రామానికి చెందిన సిపిఐ(ఎం.ఎల్) పార్టీ సీనియర్ కామ్రేడ్, కా॥ కొండూరి సుబ్బారావు ఆగస్టు 15 రాత్రి 7 గంటలకు అంతిమశ్వాస విడిచారు. మరణించే నాటికి ఆయనకు సుమారు 92 సం॥ల వయస్సు. 1924లో కృష్ణాజిల్లా అంగులూరులో చేతివృత్తుల కుటుంబంలో పుట్టిన కామ్రేడ్ సుబ్బారావు అక్కడే జాతీయ, కమ్యూనిస్టు భావాలను స్వీకరించారు. 1950లలో తూర్పుగోదావరిజిల్లా అనాతవరం వచ్చి స్థిరపడ్డారు. పొలాలకు నీరు తోడటానికి చేతితో తిప్పే ఒక పరికరాన్ని ఆ ప్రాంతంలో ‘నత్తగుల్ల’ అని అంటారు. అలాంటి నత్తగుల్లలు చేయడంలో కా॥సుబ్బారావు గొప్ప ప్రతిభావంతుడు. దీనితో చుట్టుప్రక్కల ప్రాంతాలన్నింటా ఆయన పేరు నత్తగుల్లల సుబ్బారావుగా స్థిరపడిపోయింది.

1973 తర్వాత విప్లవ పార్టీ ఉధృత పునర్నిర్మాణంలో భాగంగా జైలునుంచి బెయిలుపై విడుదలైన కా॥విశ్వం తదితర నాయకులు కృషి ప్రారంభించారు. ఈ సందర్భంగా రాజమండ్రిలో అమరులు కామ్రేడ్ మావూరి గురుమూర్తి ద్వారా అనాతవరంలో కామ్రేడ్స్ సుబ్బారావు, పణ్ణుఖాచారి, ఇస్రాక్ సాహెబ్ తదితరులు పార్టీ పరిధిలోకి వచ్చారు. వీరంతా చివరివరకూ పార్టీలో నిలిచిన కామ్రేడ్స్. ఎమర్జెన్సీలోనూ, దాని తర్వాత కామ్రేడ్ సుబ్బారావు, ఆయన ఇల్లు ఎంతో కీలకమైన పాత్ర నిర్వహించింది. అనాతవరంలో ఆ కాలంలో రైతుకూలీలకు రోజుకూలి ఒక రూపాయి వుండేది. దీనికి వ్యతిరేకంగా కూలీ సమ్మెలు కామ్రేడ్ సుబ్బారావు నాయకత్వాన జరిగాయి. మౌలిక సిద్ధాంత రాజకీయ పునాదినుంచి నిశితమైన వర్గ రాజకీయ దృష్టితో పరిశీలన, కామ్రేడ్ సుబ్బారావు నుంచి నేర్చుకోవాల్సిన ముఖ్య అంశం. ప్రతి యువ కార్యకర్తను ఆయన సిద్ధాంత అధ్యయనం వైపు ప్రోత్సహించేవారు. రాజకీయ, సిద్ధాంత విషయాలు తప్ప మరే చిల్లరమల్లర విషయం ఆయన సంభాషణల్లో కన్పించేవి కాదు. 1990లో కామ్రేడ్ వనచర్ల సుబ్బారావును రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) బాధ్యతలు స్వీకరించేలా కా॥ కొండూరి సుబ్బారావు ప్రోత్సహించారు.

5 సం॥ల క్రితం కా॥సుబ్బారావు భార్య ఈశ్వరమ్మగారు మరణించారు. ఆమె కూడా పార్టీ కామ్రేడ్స్ ను గొప్పగా ఆదరించేవారు. వారికి ఒక కుమార్తె, ముగ్గురు కుమారులు వున్నారు.

చనిపోయేరోజు మధ్యాహ్నం పార్టీ కామ్రేడ్స్ ను చూడాలని పిలిపించుకొన్నారు. ఆయన్ను కలవడానికి వెళ్ళిన కామ్రేడ్స్ ను గుర్తుపడుతూ స్పృహలోకి వస్తూ, పోతూ కూడా వ్యవసాయ కూలీ ఉద్యమంమీద కేంద్రీకరించాలని చెప్పారు. కామ్రేడ్స్ వచ్చినందుకు చాలా ఆనందించారు. ఆ సాయంత్రమే 7 గంటల ప్రాంతంలో చివరిశ్వాస విడిచారు.

16-8-2016న ఆయన అంత్యక్రియలకి ఏర్పాట్లు జరిగాయి. పార్టీ నాయకులు, రైతుకూలీసంఘం రాష్ట్రకార్యవర్గసభ్యులు కా॥యం.ఎస్.నాగరాజు కా॥సుబ్బారావు మృతదేహంపై ఎర్రజెండా కప్పారు. రైతుకూలీ సంఘం జిల్లాకార్యదర్శి గుబ్బల అమ్మాజీ, నాయకులు లక్ష్మణమూర్తి, తదితరులు దండలు వేశారు. సోదర విప్లవ, ప్రజాసంఘాల నాయకులైన కా॥మచ్చా నాగయ్య, సరెళ్ళదాసు, సిపియం నాయకులు యం.వెంకట సుబ్బారాయుడు, బి.సి. నాయకులు నాగభ్రహ్మం ఇతర రాజకీయ పార్టీలవారు, ప్రజలు హాజరై నివాళులు అర్పించారు.

కామ్రేడ్ కొండూరి సుబ్బారావు మరణంతో తూర్పుగోదావరి సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ఒక విలువైన కామ్రేడ్ ను కోల్పోయింది. జాతీయోద్యమం, దాని కొనసాగింపుగా కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం, నాటి విప్లవ ప్రజాఉద్యమాల పరంపరలో వచ్చిన కామ్రేడ్స్ గుబ్బల సుబ్బారావు మావూరి గురుమూర్తి, కొండు కృష్ణయ్య, కానేటి మోహనరావు, వనచర్ల సుబ్బారావులను పరుసగా కోల్పోతూ, ఆ తరానికి చెందిన కా॥ కొండూరి సుబ్బారావును ఇప్పుడు కోల్పోయాం. మౌలిక సిద్ధాంత అంశాలపట్ల గాఢమైన నిబద్ధత, వర్గ రాజకీయ దృష్టి నుంచి నిరంతర పరిశీలన, ఆచరణ, వీటిని పట్టుకొని ముందుకు గొనిపోవడమే వారందరికీ ఇచ్చే నివాళి. కా॥కొండూరి సుబ్బారావుగారికి తూర్పుగోదావరిజిల్లా కమిటీ విప్లవజోహార్ష అర్పిస్తున్నది. ★

పుష్కరాలమాటయిన... (మొదటిపేజీ తరువాయి)

వీధుల్లో చెత్తాచెదారం కన్పించకుండా ఊడుస్తూ, పూటల తరబడి నీళ్ళలోనే నిలబడి బ్లీచింగ్ కలుపుతూ, నీటిలో కాలుష్యాలను ఎప్పటికప్పుడు తొలగిస్తూ - ముఖ్యంగా 2500 తాత్కాలిక లెట్రిన్ల నుండి వ్యర్థాలను రేయింబవళ్ళు ట్యాంకులద్వారా తరలించి-మొత్తంగా పరిసరాలను శుభ్రంగా వుంచిన ఆ పారిశుధ్య కార్మికుల ఘనతసంతా తమదేనని ప్రకటించుకుంటున్న ప్రభుత్వం, వారికి తగిన వేతనాలను కాంట్రాక్టర్లచే చెల్లించజేయడానికి పూనుకోకపోవడం విద్వేషం కాదు. టెండర్లు కూడా పిలవకుండానే కోట్లాది రూపాయల పనులను కాంట్రాక్టర్లకు కట్టబెట్టిన ప్రభుత్వం, పారిశుధ్య కార్మికులకు వేతనాలు సక్రమంగా అందడానికి ఫాబీషడక పోవటం, పాలకుల వర్గస్వభావాన్ని వెల్లడి చేస్తోంది.

మూడు జిల్లాలలో పదుల సంఖ్యలో భారీస్థాయిలో మెగా డిజిటల్ స్క్రీన్లతో ఏర్పరచిన పుష్కరవేదికలపై 12 రోజుల కార్యక్రమాలన్నీ వ్యక్తిగత, సామూహిక కూచిపూడి, భరతనాట్య రూపకాల ప్రదర్శనలకు, శాస్త్రీయ సంగీత కార్యక్రమాలకు పరిమితం చేశారు. మరోవైపు సినిమా పాటల కచ్చేరీలకు, లేదా దిగజారిన వెకిలి హాస్య కార్యక్రమాలకు పెద్దపీట వేశారు. అంతేతప్ప కనీసపాటి ప్రజాజీవన సమస్యలను, సామాజిక వాస్తవాలనైనా ప్రతిబింబించే సాంస్కృతికకార్యక్రమాలకు స్థలం చోటు లేకుండా జాగ్రత్త వహించారు. అన్ని వేదికలపైనుండి, అన్ని కార్యక్రమాల సందర్భంగా చంద్రబాబు నామస్మరణతో హోరెత్తించారు.

రాష్ట్రాన్ని విభజించి కట్టుబట్టలతో సాగనంపారని, ఉద్యోగుల జీతాల చెల్లింపే కష్టంగా సాగుతోందని ప్రభుత్వం ఓ వైపు ప్రకటిస్తూనే 2000 కోట్ల రూ॥పైగా ప్రజాధనాన్ని పుష్కరాల నిర్వహణకు వెచ్చించటాన్ని ఏవిధంగా అర్థంచేసుకోవాలి? కళ్ళు మిరిమిట్లు గొలిపే కాంతివంతమైన దీపాలతో, నగరమంతా విద్యుత్దీపాల తోరణాలతో, కూడళ్ళలో ప్రత్యేక అలంకరణలతో, అప్పటికప్పుడు ప్రతిష్టించిన ఆరడుగుల మొక్కలతో ‘విజయవాడలోనే పున్నామా’ అని సంపన్నులు కొందరు దిగ్భ్రమచెందుతున్నారని పత్రికలు వ్యాఖ్యానించాయంటే,

ప్రజాధనం వెచ్చించి ఎవరి మెప్పుపొందాలనుకున్నారో స్పష్టమౌతోంది.

మనషి వ్యక్తిగతమై వుండాల్సిన మతాన్ని ప్రభుత్వాలే తలకెత్తుకుని వేలకోట్ల ప్రజాధనాన్ని మంచినీటిప్రాయంగా ఖర్చుచేస్తూ, మతభావనలను మరింతగా వ్యాపింప జేయటం వాస్తవంకాదా?! ‘అధ్యాత్మిక పర్యాటకం’ అంటూ మతం, భక్తి పేరుతో కూడా నిర్లక్ష్యంగా వ్యాపారం చేయటానికి ప్రభుత్వాలు చర్యలు చేపట్టాయి. విజయవాడలో టిటిడి నిర్మించిన వెంకటేశ్వరుని నమూనా దేవాలయం 12 రోజుల కాలవ్యవధిలో 53 లక్షల హుండీ ఆదాయాన్ని ఆర్జించిన స్ఫూర్తితో ఫెర్రీ ప్రాంతంలో శాశ్వత ఆలయ నిర్మాణానికి పూనుకోవటం, ఈ ఆధ్యాత్మిక పర్యాటకాన్ని పెంపొందించే దానిలో భాగమే! ‘నదికి హారతి’ కార్యక్రమాన్ని భారీ సినిమా సెట్టింగులతో, కమర్షియల్ హంగులతో, అట్టహాసంగా చిత్రీకరించటం ఏ ప్రయోజనంకోసం? సంకల్పంపేరిట ప్రతిరోజూ ముఖ్యమంత్రి హాజరై తమ ప్రభుత్వ రాజకీయ ప్రచారాన్ని జోరుగా సాగించటం, మతంతో జోడించి రాజకీయ ప్రాపకం పొందే వ్యూహంలో భాగం కాదా?

ప్రభుత్వాలు ప్రజావ్యతిరేక విధానాల ఫలితంగా, తీవ్ర సమస్యల నుడిగుండంలో చిక్కుకుని, మార్గాంతరం గానక తల్లడిల్లే కార్మిక, కష్టజీవులైన ప్రజానీకంపై మత లేపనం వులిమి, వారి వాస్తవ జీవన సమస్యలను ప్రక్కకు మళ్ళించటం పాలకులు ఆశించే ఒక ప్రయోజనమనీ, అలాగే ప్రజల కష్టాఠిత్వాన్ని ఈ రూపంలోనూ కొల్లగొట్టటం ఆధ్యాత్మిక పర్యాటకంలో మరో పార్శ్వమనీ గ్రహించాలి.

దోపిడి పాలకుల ప్రయోజనాలను పరిరక్షించేందుకే అధికారంలో కొనసాగుతున్న ప్రభుత్వాలు, ఆధునిక సాంకేతికపరిజ్ఞానాన్ని పుపయోగించి, ప్రచార, ప్రసార మాధ్యమాల ద్వారా, కాలంచెల్లిన మత కార్యక్రమాలను ఆర్థికంగా అధునీకరించటంద్వారా సాగిస్తున్న పూర్వదల్ మత భావజాలవ్యాప్తిని వ్యతిరేకించాలి. లౌకిక, హేతువాద, ప్రజాతంత్ర, ప్రత్యామ్నాయ సాంస్కృతిక భావజాలాన్ని కష్టజీవుల మధ్యకు విస్తృతంగా తీసుకెళ్ళేందుకు పూనిక వహించాలి. ★

జాతీయ సార్వభౌమాధికారం, ప్రజాస్వామ్యం, కార్మికుల హక్కులను సమూలంగా కాలరాయడమే టిటిఐపి మరియు టిఐఎస్‌డి ల పరమోద్దేశ్యం

- డెన్కార్ కార్మికుల కమ్యూనిస్టుపార్టీ (ఎపికె)

గత 20 సం॥ల నుండి అమెరికా బహుళజాతి కంపెనీలు తమ పెట్టుబడులద్వారా, స్వేచ్ఛావాణిజ్యం కొరకు అని చెప్పబడే ఒప్పందాలద్వారా ఆర్థికంగా, రాజకీయంగా ఆధిపత్యం వహిస్తున్నాయి. ఐరోపా యూనియన్ కూడా యివే విధానాలను అమలుచేసింది. గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా అమెరికా, ఐరోపా యూనియన్‌లు ట్రాన్స్ అట్లాంటిక్ మార్కెట్ ఏర్పాటుకు కొత్త వాణిజ్య ఒప్పందాలపై సంప్రదింపులు సాగిస్తున్నాయి. పెట్టుబడులకు, వాణిజ్యానికి సంబంధించిన నియమాలన్నీ పూర్తిగా బహుళజాతి కంపెనీలు నిర్దేశించేవిగా వుండాలనేదే ఈ సంప్రదింపుల ఉద్దేశం.

ఈ పథకం సాకారమయితే ఆర్థికరంగంలో కూడా ‘నాటో’ ఏర్పాటుయినట్లు అని చెప్పడం సరిగ్గా వుంటుంది. అమెరికా, ఐరోపా కూటమి ప్రపంచ ఆర్థికవ్యవస్థలో శాశ్వతంగా తమ ఆధిపత్యాన్ని సుస్థిరం చేసుకోవాలని కోరుకుంటోంది. సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య పోటీలో భాగంగా ఈ పథకాలు - రష్యా, చైనా, బ్రిక్స్ దేశాలకు వ్యతిరేకంగా ఉద్దేశించబడినవే.

ఈ సంప్రదింపులన్నీ రహస్యంగా సాగుతున్నాయి. పెట్టుబడి ప్రయోజనాలను కాపాడాలనుకునే మోన్‌సాంటో, టయోటో, జనరల్ మోటార్స్, ఔషధరంగ పరిశ్రమ, ఐ.బి.యం, అమెరికా వాణిజ్య ఛాంబర్, యూనిలివర్, క్రాఫ్ట్, నెస్లే తదితర బహుళజాతి కంపెనీల తరఫున ఐరోపాలోని ఆహారం, ఆహారపానీయాల పరిశ్రమ తదితర సంస్థలన్నీ ఈ సంప్రదింపుల నిర్వహణకు కాలనిన సలహాలు, సహాయ సహకారాలను అందిస్తున్నాయి.

2015 సంవత్సరాంతానికి ఈ సంప్రదింపులను ఒక కొలిక్కి తెచ్చి ఒప్పందాలపై సంతకాలు జరగాలని గడువు నిర్ణయించాయి. కార్మికుల జీవన ప్రమాణాల రక్షణ, పర్యావరణ పరిరక్షణ, ఆరోగ్య పరిరక్షణలాంటి అంశాలు వాణిజ్యానికి సాంకేతికంగా ఆటంకాలుగా వున్నాయని యివి పరిగణిస్తున్నాయి. అందువల్ల వివిధ దేశాలమధ్య జరిగే సంప్రదింపుల కఠినంగా ప్రత్యేక చర్యలద్వారా ఈ ఒప్పందాలు జరగాలి. ఈ ఒప్పందాలు ఖరారైతే వివిధ దేశాల్లో ప్రజలు ఎంతో కష్టపడి సాధించుకున్న హక్కులన్నీ కాలరాయబడతాయి. జన్యుమార్పిడి ఆహార ఉత్పత్తుల అమ్మకానికి నిరాటంక మార్గం ఏర్పడుతుంది. చివరకు ఈ ఉత్పత్తులను వ్యతిరేకించే దేశాల్లో కూడా వాటిని అమ్ముకునే మార్గం ఏర్పడుతుంది. ఈ ఒప్పందాలు - దేశాల స్వయం నిర్ణయాధికారంపైనా, ప్రజలు అనుభవిస్తున్న హక్కులపైనా, నేరుగా అమెరికా, ఐరోపా యూనియన్‌లు జరుపుతున్న దాడి.

డెన్కార్, యంకా అనేక దేశాలు ప్రస్తుతం ఈ క్రింది ఒప్పందాల ప్రభావాలకు గురయ్యాయి; విపత్కర స్థితిలో వున్నాయి. ఆ ఒప్పందాలు: 1. టిటిఐపి (ట్రాన్స్ అట్లాంటిక్ ట్రేడ్ ఇన్‌వెస్ట్‌మెంట్ పార్టనర్‌షిప్-ఇయు మరియు యుఎస్) 2. సిఇటిఏ (కాంప్రెహెన్సివ్ ఇకనామిక్ అండ్ ట్రేడ్ ఎగ్రిమెంట్-ఇయు మరియు కెనడా) 3. టిఐఎస్‌ఎ (ట్రేడ్ ఇన్ సర్వీస్ అగ్రిమెంట్ - ఇయు, యుఎస్ మరియు అనేక దేశాలు).

అనేక కీలక రంగాల్లో సార్వభౌమాధికారం కలిగి, ఉన్నత వ్యవస్థగా వున్న జాతీయ పార్లమెంటు, బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యంపై ఈ ఒప్పందాలు పైచేయి సాధిస్తాయి.

ట్రాన్స్ అట్లాంటిక్ యూనియన్: ఆర్థికరంగంలో ఒక ‘నాటో’

టిటిఐపిపై జరిగిన రహస్య సంప్రదింపులకు సంబంధించిన కొత్త పత్రాలు కొన్ని బయటకు పొక్కాయి. ఇవి ఒప్పందపరిధిలోని అంశాలపై అమెరికా, ఐరోపా యూనియన్ దేశాలలో చేసే చట్టాలపై తుది నిర్ణయాలు తీసుకునే నియంత్రణ మండలి గురించిన అంశాలు. 2012 నుండి ఐరోపా వ్యాపారంలో లాబీయింగ్‌చేసే సంస్థలు, మరియు అమెరికా వాణిజ్య మండలి చేస్తున్న ప్రతిపాదనలలోని ఆలోచనలు, పదజాలమే యీ పత్రాల్లో వుంది.

బ్రిటిష్ వార్తాపత్రిక ‘ది గార్డియన్’ పేర్కొన్నట్లు ఈ వాణిజ్య పెట్టుబడి ఒప్పందాలు ఎంతముఖ్యమైనవో దానిలోని విషయాలు వెల్లడికావడం కూడా అంతే ముఖ్యం. ప్రజలకు నిర్దిష్టంగా తెలిసిన విషయాలే బయటకు పొక్కిన అంశాలద్వారా తెలుస్తున్నాయి. ఇవి సామ్రాజ్యవాదుల ఆకాంక్షలను, మార్గాన్ని సృష్టపరుస్తున్నాయి.

ఏకసారూప్యత కలిగిన పెద్ద ట్రాన్స్ అట్లాంటిక్ మార్కెట్‌ను ఏర్పాటు చేసుకొని, దానిలో బహుళజాతి కంపెనీలు గరిష్ట లాభాలకు తమ వస్తువులను అమ్ముకోడానికి ఎలాంటి ఆటంకాలు లేకుండా చూసుకోవడమే టిటిఐపి యొక్క ముఖ్యఉద్దేశ్యం. కొన్ని రంగాల్లో ఐరోపా యూనియన్ గట్టి నియంత్రణాధికారాలను కలిగివుంటే మరికొన్ని రంగాల్లో అమెరికా నియంత్రణ వుంటుంది.

విషపూరిత రసాయనాల వాడకంలో గరిష్ట పరిమితి తొలగింపు, లాభాలవేటనుండి ప్రజాసంక్షేమ రంగాలను మినహాయించే హక్కు సట్టావ్యాపారంపై పరిమితులు, ఇంకా యితర రంగాలపై ఆంక్షలులాంటివే ఈ ఒప్పందాలలో వుండే ప్రధాన నియమాలు.

టిటిఐపి అమలులోకి వచ్చింతర్వాత కూడా చర్చలు జరుగుతూనే వుంటాయి. కొత్త ట్రాన్స్ అట్లాంటిక్ మార్కెట్‌ను స్వేచ్ఛగా కొల్లగొట్టుకోవడానికి రహస్య సంప్రదింపులు కొనసాగుతాయి. ఇరుపక్షాలు సంయుక్తంగా ఒక నిర్ణయానికి రావడంతో ఈ చర్చలు ముగియవు.

ఎప్పటికప్పుడు కొత్త నిబంధనల ఏర్పాటుకు, భవిష్యత్ చట్టాల రూపకల్పనకొరకు ఐరోపా కమీషన్, అమెరికా ప్రభుత్వ ప్రతినిధులతో కూడిన ‘నియంత్రణా మండలి’ ఏర్పాటువుతుంది. అమెరికా ప్రభుత్వ ప్రతినిధులతోబాటు ‘ఆఫీస్ ఆఫ్ ఇన్‌ఫర్‌మేషన్ అండ్ రెగ్యులేటరీ ఎఫైర్స్’ (ఓఐఆర్ఓ) ప్రాతినిధ్యంకూడా వుంటుంది. ఓఐఆర్ఓ అంటే అమెరికా ప్రభుత్వ బడ్జెట్ కార్యాలయం ఆధీనంలో పనిచేసే ఒక ఏజన్సీ. గతంలో అంగీకారానికొచ్చిన నియమాలను నిర్దిష్టమైన చట్టాలుగా మార్పుచేయడమే దీని పని. రాజ్యంలోనే ప్రత్యేక రాజ్యంగా వుంటూ పరిశ్రమలకు పరిమితులు విధించే చట్టాలు రాకుండా జాప్యం చేయడానికి యిది ఒక హేయమైన పాత్ర నిర్వహిస్తుంది.

ఏ జాతీయ ప్రభుత్వంచేసే చట్టమైనా అది ట్రాన్స్ అట్లాంటిక్ ప్రాంత మార్కెట్‌పై ప్రభావం చూపేదైతే ముందుగా ఈ కౌన్సిల్, ఆ చట్టాన్ని సూత్రప్రాయంగా ఆమోదించడంగాని, తగిన మార్పులు సూచించడంగాని చేస్తుంది. వివాదాలను పరిష్కరించే బోర్డుగా, కొత్త నియమాలను, చట్టాలను రచించే సంస్థగా ఈ కౌన్సిల్ రెండు పాత్రలు పోషిస్తుంది.

ఐరోపా యూనియన్, అమెరికాలలో చేసిన చట్టాలు తనకు నష్టదాయకంగా వున్నవని ఏదైనా ఒక కంపెనీ భావించినపుడు, ఐరోపా యూనియన్‌లోని ఏదైనా దేశం లేక ఐరోపా యూనియన్ లేక అమెరికా తమ పారిశ్రామిక కార్యక్రమాలకు కొత్తపట్టం అవసరమని భావించినపుడు ఈ నియంత్రణ మండలి జోక్యం చేసుకుంటుంది.

ఉదాహరణకు ఐరోపా యూనియన్ ఏదైనా ఒక కొత్త చట్టాన్ని ప్రతిపాదించాలంటే ముందుగానే ఆ చట్టంపై కౌన్సిల్ విచారించి, ఆ చట్టం పారిశ్రామిక వర్గానికి ఆమోదయోగ్యంగా వుంటుందా లేక వాణిజ్యానికి ఆటంకంగా వుంటుందా అనేది నిర్ధారిస్తుంది.

‘నియంత్రణా మండలి’ ఏర్పాటు చేయడమంటే సువిశాలమైన ట్రాన్స్ అట్లాంటిక్ యూనియన్‌లో నిర్ణయాలు చేసే ఒక కొత్త అధికారస్థాయి కేంద్రాన్ని ఏర్పాటుచేయడమే. అంతేగాక పార్లమెంటరీ నిబంధనలను నిష్ఫలం చేయడానికి ఈ నియంత్రణా మండలికి అధికారాలను బదిలీ చేయడమే. “ఆర్థిక రంగంలో నాటో” ద్వారా మన సమాజాల్లో అత్యున్నత అధికార వ్యవస్థగా గుర్తింపబడికి స్థానం కల్పించడమే అవుతుంది.

ఐరోపా యూనియన్ ఆవిర్భావం క్రమంగా జాతీయ రాజ్యాలపై ఆధిపత్యంచేసే మరో గొప్ప రాజ్యాన్ని ఏర్పాటుచేయడానికే. ఇది ఒక విధమైన ఐరోపా సంయుక్త రాష్ట్రం. జాతీయ ప్రభుత్వాలపైన పెత్తనంచేసే ఒక అగ్రస్థాయి పాలకవ్యవస్థను ఏర్పాటు చేయడానికి ఈ సందర్భంలో ఐరోపా యూనియన్ ఒక మెట్టులా దోహదపడింది. ఈ ఏర్పాటు ఫలితంగా సమాజంలో వాణిజ్యంతో సంబంధమున్న మౌలిక రంగాలు తీవ్ర పరిణామాలకు లోనయ్యే ప్రమాదముంది.

ఈ నియంత్రణామండలి కనుగుణంగా వ్యూహాత్మకంగా ప్రత్యేక కోర్టును ఏర్పాటు చేయడం మరో పార్శ్వం. ఈ కోర్టుద్వారా తమ లాభాలవేటను నియంత్రించే చట్టాలను ప్రవేశపెట్టినా, గత చట్టాలను అమలుచేయడానికి పూనుకున్నా ఆ దేశాలపై కంపెనీలు చట్టపరమైన చర్యలు తీసుకోవచ్చు.

ఈ విషయం ప్రజలలో నిరసన వెల్లువెత్తడానికి కారణమైంది. అందువల్ల ఒప్పందం తుది పత్రంలో తొలగించబడే అంశాల్లో, సవరించబడే అంశాల్లో యిది ఒకటికావచ్చు. ఈ ఒప్పందం అంతిమంగా ప్రజామోదం పొందటం అవసరమనే నిబంధనను జేర్చి చాకచక్యంగా వెనుకడుగువేయడానికి కొంత అవకాశాన్ని వుంచుకుంటారు.

తమ హక్కులపై నేరుగా జరుగుతున్న ఈ దాడిపట్ల ఐరోపా యూనియన్ దేశాల్లో అలాగే మొత్తం అమెరికా, ఐరోపా ఖండాలలో తీవ్ర నిర్మాణయుత విముఖత, వ్యతిరేకత వుందనేది వాస్తవం. ఐరోపా పార్లమెంటు, ఇతర జాతీయ చట్టసభలలో కూడా ఒక స్థాయివరకు ఈ వ్యతిరేకత వ్యక్తమయ్యింది. ఈ ప్రజావ్యతిరేకత పట్ల ఆందోళన చెందిన ఒప్పంద సంప్రదింపుల నిర్వాహకులు, పర్యావరణానికి సంబంధించి ఐరోపా ప్రమాణాలను కాపాడతామని చెబుతున్నారు. జన్యుమార్పిడి ఆహారాన్ని, హార్మోన్లు యివ్వడంద్వారా పెంచిన క్లోరినేట్ చేసిన కోడి, గొడ్డు మాంసాలను ఐరోపా యూనియన్ దేశాలలో విక్రయించడానికి ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ అనుమతించబోమని ప్రమాణాలు చేస్తున్నారు.

ఈ వాగ్దానాలన్నీ మోసపూరితమైన, ఉత్పత్తి వాగ్దానాలే. ఎందుకంటే ఈ వ్యవహారముంతా అన్నిరంగాల్లో మన ప్రమాణాలమధ్య సారూప్యత తీసుకురావడానికే; అయితే అది పూర్తిగా దిగజార్చే దిశలో! పర్యావరణం, ప్రజారోగ్యానికి సంబంధించి ఐరోపా యూనియన్ కంటే అమెరికాలో పరిస్థితులు మరింత అధ్వాన్నంగా వున్నాయి.

కాని డేనిష్ మంత్రులు మాత్రం టిటిఐపి అంటే ఉద్యోగాలు, వృద్ధి అనీ, దీనిలోని ఏ అంశంపట్ల మనం ఆందోళన చెందాల్సిన పనిలేదు అనీ ఐరోపా యూనియన్ ప్రచార కార్యాలయం నుండి అందిన విషయాలను చిలుకపలుకుల్లాగా వల్లెవేస్తున్నారు.

డేనిష్ ప్రభుత్వం టిటిఐపికి ఎలాంటి ఆటంకం కలిగించదనేది మాత్రం స్పష్టమయింది.

టిఐఎస్‌ఎ: లాభాలు వచ్చే ప్రతిదానినీ ప్రైవేటుపరం చెయ్యాలి

టిఐఎస్‌ఎ (ట్రేడ్ ఇన్ సర్వీస్ అగ్రిమెంట్) అని పిలువబడే సేవా వాణిజ్య ఒప్పందంపై సంప్రదింపులు 2013లో జెనీవాలో అమెరికా, ఐరోపా యూనియన్‌ల నాయకత్వాన ప్రారంభమయ్యాయి. ఇది అన్నివిధాలా నూతన ఉదారవాద ఒప్పందం. అన్నిరకాల సేవలను ఆచరణలో వ్యాపార సరుకులుగా మార్చి ప్రపంచ స్థాయిలో ఈ సేవల వాణిజ్యాన్ని నియంత్రించడమే ఈ ఒప్పందం యొక్క అసలు ఉద్దేశ్యం. అంటే బహుళజాతి కంపెనీల ‘చట్టాలను’ ఈ విస్తృత మార్కెట్ రంగానికి అన్వయించడమే!

ఈ ఒప్పందం-లాభాలు సమకూర్చే అంశాలు ప్రభుత్వరంగాన ఇంకా ఏవైనా వుంటే, వాటినిస్థితిని ప్రైవేటుపరం చేస్తుంది. అదే సందర్భంలో ద్రవ్య పెట్టుబడిపై నియంత్రణలు, పరిమితులు లేకుండా చేస్తుంది.

స్వేచ్ఛావాణిజ్య ఒప్పందాలతోబాటు సైనికశక్తి, జన్యుమార్పిడి విధానం ద్వారా ఆహారరంగంలో గుత్తాధిపత్యం, నీటివనరులు, భూమి, ఇంధన వనరులు, నిఘారంగం, ప్రజాభిప్రాయ రూపకల్పనకు దోహదపడే మీడియాను స్వంతం చేసుకోవడంద్వారా అపరిమితమైన, నిరాటంకమైన ‘పెట్టుబడి నియంతృత్వం’ యొక్క ఆధీనంలో వుండే ప్రపంచాన్ని నిర్మించడమే దీని లక్ష్యం.

అపరిమితమైన, నియంత్రణలేని పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచ ఆర్థికవ్యవస్థ ఏర్పాటుకు అనుకూలంగా పరిస్థితులను మలచడానికి ప్రపంచ వాణిజ్యాన్ని నియంత్రించే ప్రపంచ వాణిజ్యసంస్థ, గాట్‌ల వంటి నిర్మాణాలకు బయటనే టిఐఎస్‌ఎపై ఈ చర్చలు రహస్యంగా నిర్వహించబడుతున్నాయి. దోహదచర్చల ప్రారంభంలో గాట్ చర్చలపై పేద దేశాలనుండి వచ్చిన వ్యతిరేకతను దృష్టిలో పెట్టుకొని అలాంటి వ్యతిరేకతలు రాకుండా వుండడానికి, అంతేగాక టిటిఐపి, టిపిపి (ట్రాన్స్ ఫసిఫిక్ పార్టనర్‌షిప్-అమెరికాతో సహా 12 దేశాలు)లపై జరిగే సంప్రదింపుల మధ్య సమన్వయం ఏర్పాటుకోసం ఈవిధంగా విడిగా చర్చలు సాగిస్తున్నారు.

ఈ సంప్రదింపులు కూడా రహస్యంగా జరుగుతున్నాయి. ఆర్థికరంగానికి సంబంధించిన చర్చల పత్రాన్ని వికీలీక్స్ వెల్లడి చేసేంతవరకు ఈ చర్చలకోసం ప్రచురించిన పత్రాలుగానీ, వాటిల్లో అంశాలుగానీ బయట ప్రపంచానికి తెలియవు. ఒప్పంద వివరాలను రహస్యంగా వుంచడం మాత్రమే కాదు; సంప్రదింపుల ద్వారా వచ్చిన ఒప్పంద సారాంశాన్ని కూడా ఒప్పంద కాలంలోని మొదటి 5 సం॥ల పాటు రహస్యంగా వుంచాలనే అవగాహన వున్నదని వికీలీక్స్ చెబుతోంది.

ఈ విధంగా జరుగుంలో ఉద్దేశ్యమేమంటే ముందుగా ఈ గ్రూపులో వున్న బలమైన దేశాలు ఒక ఒప్పందానికి వచ్చింతర్వాత గాట్, ప్రపంచవాణిజ్య సంస్థ నియమాలను ఆ దిశలో సవరించడం సాధ్యమవుతుంది. తద్వారా మిగిలిన ప్రపంచ దేశాలను లోబరుచుకోవచ్చు.

ఉదాహరణకు ఈ ఒప్పందం ప్రపంచవ్యాప్తంగా దేశాలమధ్య వ్యక్తిగత మరియు ఆర్థికపరమైన సమాచారం అందుబాటులో వుండడానికి గల పరిమితులను తొలగిస్తోంది. ప్రభుత్వరంగ కార్పొరేషన్లకు ప్రభుత్వాల ద్వారా “అనుచిత” ప్రయోజనాలు అందకుండా పరిమితులు విధిస్తోంది. పెన్సన్ నిధులపై ప్రభుత్వ గుత్తాధిపత్యాన్ని అంతంచేస్తోంది. శిశురక్షణ, తపాలా సేవలు, ప్రజారోగ్య రంగం, చెత్త తొలగింపు, విద్యుచ్ఛక్తి కర్మాగారాలు, పాఠశాలలు, టి.వి., రేడియో, నీరు, విద్యుచ్ఛక్తి, విద్య, సంస్కృతి, మ్యూజియంలు మొదలైన అన్నిరకాల ప్రజాసేవలను ప్రైవేటీకరించాలని డిమాండ్ చేస్తోంది. ఒకవేళ ఈ ప్రైవేటీకరణ ద్వారా దుష్ప్రతిభలు వచ్చి విఫలమైనా, తిరిగి ప్రభుత్వరంగానికి అప్పజెప్పకుండా ఏదో ఒకరకంగా నివారించుతుంది. 90 శాతం సామాజిక రంగాలను ప్రైవేటీకరించాలనేది లక్ష్యం. ఈ దిశలో ఆ సేవల ప్రమాణాలను క్రమబద్ధీకరించాలనీ, ఈ ఒప్పందంద్వారా ఆర్థికరంగంలో కీలకమైన ద్రవ్య చలామణి, ఇంధనరంగం, టీపీ మాధ్యమం, సమాచార బదలాయింపులాంటి అంశాలను ప్రభుత్వం క్రమబద్ధీకరించే పరిస్థితులను నియంత్రించాలనే ఈ ఒప్పంద లక్ష్యం.

ప్రస్తుత స్థితిలో కంటే ఫైనాన్స్ మార్కెట్‌పై పరిమితులు, నియంత్రణలు ఎట్టి పరిస్థితుల్లో అధికంగా వుండరాదనేది ముందస్తు షరతు.

ఈ ఒప్పందం - విదేశీ పెట్టుబడిదారులకు పర్యావరణం, ప్రజారోగ్యం, ఆర్థికస్థిరత్వం, ప్రజా ప్రయోజనాలపై దేశీయ చట్టాలను బేఖాతరుచేసే హక్కును యివ్వడంద్వారా వారికి రక్షణ కల్పిస్తుంది. టిటిఐపి ఒప్పందంలో ఈ అంశాన్ని ముందుకు తెచ్చారు. దేశీయ చట్టాలు కంపెనీల ప్రయోజనాలకు నష్టదాయకంగా వుంటే ప్రభుత్వాలపై వ్యాజ్యం వేసే అధికారాన్ని బహుళజాతి కంపెనీలకు ఈ ఒప్పందం హక్కు కల్పిస్తుంది.

ఈ ఒప్పందంలో కంపెనీల పెట్టుబడి అవకాశాలను పరిమితంచేసే విధంగా ఏ దేశమూ కొత్త నిబంధనలను ప్రవేశపెట్టడం చట్టసమ్మతం కాదని ‘యధాతథ పరిస్థితి’ కొనసాగించే నిబంధనను పేర్కొనవచ్చు.

ఈ సంప్రదింపుల్లో బ్రిక్స్ దేశాలు భాగస్వాములు కాదు. ప్రపంచంలోని పేద దేశాలు కూడా భాగస్వాములు కాదు. ఈ సంప్రదింపుల్లో పాల్గొంటున్న దేశాలు ఒక గ్రూపుగా తమను తాము అభివర్ణించు కుంటున్నాయి. అమెరికా, ఐరోపా యూనియన్ (సంప్రదింపుల్లో యివి రెండూ ఒకే దేశంగా పరిగణింపబడుతున్నాయి) దేశాలతోబాటు ఆస్ట్రేలియా, కెనడా, మెక్సికో, చిలీ, ఇజ్రాయిల్, టర్కీ, పాకిస్తాన్, జపాన్, హాంగ్‌కాంగ్ మరియు నార్వేలతో సహా 21 దేశాలు ఈ సంప్రదింపుల్లో భాగస్వాములుగా వున్నాయి.

ఈ ఒప్పందాలవల్ల ప్రజలపై బూర్జువా పాలకుల అధికారాలు పెరుగుతాయి; ప్రపంచాధిపత్యం కొరకు పాశ్చాత్య సామ్రాజ్యవాదం చేస్తున్న యుద్ధాలను బలోపేతం చేయడం జరుగుతుంది. ప్రజాజీవనంలోని అన్నిరంగాల్లో ప్రజలు అనుభవిస్తున్న కనీసపాటి హక్కులకు వ్యతిరేకంగా వాటిని అణచివేయడానికి ఈ ఒప్పందాలు ఆయుధాలుగా పనిచేస్తాయి. నయా ఉదారవాదం కలలుగంటున్న విధంగా ప్రపంచదేశాలపై అగ్రస్థాయి నిరంకుశత్వంతో కూడిన భవిష్యత్ ప్రపంచాన్ని ఈ ఒప్పందాలు రూపొందిస్తాయి.

(తరువాయి 2వ పేజీలో)

ఆదర్శవంతమైన, ఫలవంతమైన భావ విప్లవ కర్తవ్య కార్యాచరణకు ప్రతిరూపంగా నిల్చిన ప్రజాకవి సుంకర



సామాన్య ప్రజానీకంలో విప్లవ చైతన్యాన్ని రగిలించి, వారిని విప్లవ కార్యాచరణకు పురికొల్పటం అనే భావవిప్లవ ఉద్యమం యొక్క ప్రధాన లక్ష్యానికి తన యావత్ జీవితాన్నీ అంకితం చేసిన మహనీయుడు ప్రజా కళా, సాహితీవేత్త సుంకర సత్యనారాయణ.

ఒక సామాన్య రైతు కుటుంబంలో పుట్టి, కేవలం ప్రాథమిక విద్యనభ్యసించిన సుంకర తన జీవితకాల మంతటా పట్టుదలతో కృషిచేసి, తనను తాను ఒక విశిష్టమయిన భావ విప్లవ యోధుడిగా, భావపోరాట రంగంలో ఒక అగ్రశ్రేణి కార్యకర్తగా మలచుకొన్నారు.

భావ విప్లవోద్యమ కర్తవ్య నిర్వహణలో బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలిగా, అగ్రశ్రేణి ఉద్యమ కార్యకర్తగా రూపొందిన సుంకర వ్యక్తిత్వం విశిష్ట లక్షణాలతో సమ్మిళితమయినది. కర్తవ్య నిర్వహణలో ఆయన అవలంబించిన విధానాలు కూడా విశిష్టమయినవే! అటువంటి లక్షణాలను సంతరించుకొన్న కారణంగానే, ఆయన అంతటి అత్యుత్తమస్థాయి భావ విప్లవోద్యమ కార్యకర్తగా, ప్రజాకళా సాహితీవేత్తగా కాగలిగారు.

ప్రజల మధ్య పనిచేయటం, ప్రజలలో మమేకమయి వారి జీవిత సమస్యలను అర్థం చేసుకోవటం అన్న శాస్త్రీయమైన ఆచరణ పద్ధతులే తన ఉద్యమ కర్తవ్యాలను ఫలవంతంగా నిర్వహించటంలో ఆయనను కృతకృత్యం చేయగలిగాయన్నది ఆయన యొక్క కార్యాచరణ పద్ధతుల్లో ప్రత్యేకంగా గుర్తించాల్సిన విషయం.

భారతదేశం నాడూ, నేడూ కూడా ప్రధానంగా వ్యవసాయిక దేశమే! తమ జీవనాధారం కోసం దేశంలోని అత్యధిక ప్రజానీకం వ్యవసాయంపైనా, వ్యవసాయాధారిత వృత్తులపైనే జీవిస్తున్నారు. అందువలన వ్యవసాయంపై ఆధారపడిన యీ రైతాంగ, వ్యవసాయ శ్రామిక ప్రజల సమస్యల పరిష్కారమే ప్రధాన విషయం అన్నదాన్ని ఆయన తన జీవితానుభవపు క్రమంలో స్పష్టంగా ఆకళింపు చేసుకొన్నారు. తాను గ్రహించిన యీ కీలకాంశాన్ని, తనకు కమ్యూనిస్టుపార్టీ అందించిన విజ్ఞానపు వెలుగులో మరింత స్పష్టంగా అర్థం చేసుకొన్నారు. భూమి సమస్య పరిష్కారం కానంతవరకూ, అంటే భూసమస్య కీలకంగా వున్న వ్యవసాయ విప్లవం కీలకమైన జనతా ప్రజాతంత్ర విప్లవం పూర్తికానంతవరకూ దేశానికి, దేశ ప్రజానీకానికి నిజమైన విముక్తి లభించదనే శాస్త్రీయ అవగాహనా, దృక్పథాలను ఆయన పరిపూర్తిగా ఆకళింపు చేసుకొన్నారు. అంతేకాక ప్రజా విప్లవ పోరాటపంథా ద్వారా మాత్రమే విప్లవం కొనసాగాలనీ, ఆ పంథాలో మాత్రమే అది విజయవంతం కాగలుగుతుందనే విస్పష్టమయిన అవగాహనను ఆయన ఏర్పరచుకొన్నారు. అటువంటి దృఢమైన సక్రమ అవగాహనతోనే ఆయన తన భావ విప్లవ కర్తవ్య ఆచరణను అత్యంత ప్రతిభావంతంగా నిర్వహించగలిగారు.

భూమి సమస్యను ఎలుగెత్తిచాటిన సుంకర

జమిందారి విధానంలోని (వ్యవస్థలోని) రైతుల, కూలీల కష్టాలను, బాధలనూ, చిత్తశుద్ధితో, నిజాయితీతో పరిష్కరించటానికి నామమాత్రంగా కూడా పూనుకోక పోగా, ఆ రైతాంగ ప్రజానీకంపై తీవ్రమయిన అణచివేతకూ, నిర్బంధానికి కాంగ్రెసు ప్రభుత్వాలు పూనుకోవటాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూసిన సుంకర, నాటి రోజుల్లో స్వాతంత్ర్య పోరాటాన్ని నిర్వహిస్తున్న కాంగ్రెసుపార్టీ యొక్క

బూటకత్వాన్నీ, వర్గవైజాన్నీ అర్థం చేసుకొని, కాంగ్రెసు నాయకత్వంపై తనకున్న నమ్మకాన్ని వదిలిపెట్టి, సమష్టి పోరాటం ద్వారా స్వాతంత్ర్యం సాధించాలనే కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యక్రమంపట్ల ఆకర్షితుడై 1941వ సంవత్సరంలో ఆయన కమ్యూనిస్టుపార్టీలో చేరారు. భూమికోసం, భుక్తికోసం సాగాల్సిన రైతాంగ విప్లవ పోరాట ప్రాధాన్యతను గుర్తించిన సుంకర, ఆ విషయం ప్రచార కార్యరంగంలోకి దూకారు. తన రచనల్లో రైతాంగానికి భూమి సమస్య అన్నది ఎంతటి ప్రాణ ప్రదమైనదో పదే పదే నొక్కి చెప్పారు. భూమిపై హక్కు ఆ భూమిలో పంట పండించే రైతుదేనంటూ నిర్ణయంగా ఎలుగెత్తి చాటారు.

“భూమిలేని రైతూ - భూమిదున్నే బానిసరా!
బానిసబ్రతుకుంటేహేయం-యీప్రపంచమున లేనేలేదోయ్!
బానిసలంతా ఏకమైన-యీ ప్రభువులెంతరా ఒక క్షణమే,
పగలు, రాత్రి కట్టించి భూములను - పగులదన్ని
పండించెదమోయ్!”

దున్నేవారిదే హక్కు భూమిపై - ఇది మన భూమేనోయ్!” అంటూ ‘మా భూమి’ నాటకంలో ప్రకటించారు సుంకర.

“భూమి ఎద్దులూ వుంటేచాలు - ఏమీకోరడు, సాఖ్యాలింకేమీ కోరడు,

పోడో, జీడో సరిజేస్తాడు - చెమట నీటితో తడిపేస్తాడు,
నాగలిపట్టి, భూమిని దున్ని - ఆనందంగా పైరేస్తాడు!
నవరసఫలములు, నవధాన్యాలు-సువిశాలావనికందిస్తాడు!
నవ్వుమార్గాన నడిచి - దేశమున సర్వసంపదలు నింపేస్తాడు!” అంటూ ‘భూమి కోసం’ నాటకంలో రైతు యొక్క సహజసిద్ధమైన స్వభావాన్ని గురించి, ఎటువంటి గొంతెమ్మ కోర్కెలను కోరకుండా తన శ్రమశక్తితో సంపదను పండించి, దేశానికి అందించే రైతు యొక్క వర్గ లక్షణాన్నీ - సామాజిక అవసరాన్ని (ఆహార) తీర్చే తత్వాన్నీ సుంకర ఒక పాట ద్వారా వెల్లడిస్తారు.

ఇదే నాటకంలో చంద్రయ్య అనే ఒక పేద రైతు ద్వారా, పంట పండించే రైతుకే భూమి మీద హక్కు వుండటం ఏవిధంగా సమంజసమైనదో, సమర్థనీయమైనదో చెబుతూ... “.....పోడు గొట్టిందినేను, దున్నింది నేను, మొక్క నాటింది నేను, నీరు పోసింది నేను, పెంచింది నేను, చెట్ల చేసింది నేను. నాదా! నీదా! (భూమి) తోట నాదా, నీదా?” అంటూ భూమిపై రైతుకు గల స్వాభావికమైన హక్కును వివరించారు సుంకర!

తన ఆఖరి రచన అయిన ‘గెరిల్లా’ నాటకానికి తాను వ్రాసిన ముందుమాటలో “భూమి సమస్య పరిష్కారం అయ్యేవరకు పోరాటం ఆగదు - ఆపలేరు” అంటూ నొక్కి వక్కాణిస్తూ, తన అవగాహనా దృక్పథాన్ని వెల్లడించారు ‘సుంకర’.

ప్రజా విప్లవపంథా ఔన్నత్యాన్ని చాటిన సుంకర

భూమి సమస్య పరిష్కారం కోసం సాగే పోరాటం, ప్రజా విప్లవపంథాలోనే సాగాలి తప్ప, వ్యక్తిగత హింసావాద పద్ధతుల్లో సాగనే సాగకూడదన్న తన దృఢాభిప్రాయాన్నీ, అవగాహనను తన రచనల్లో పలు సందర్భాలలో విస్పష్టంగా, వివిధ పాత్రల ద్వారా తెలియచేశారు.

“దొరల కాల్చి శవములనిల్చుట మా పరమావధికాదు,
దొరతనాన్ని నాశనముజేయుట మాపరమధర్మమోయ్!” అంటూ ‘అల్లారి సీతారామరాజు’ బుర్రకథలోనూ;
“జనసంఘంబును కూడదీయకయె - జరగవుపనులు!
పనినెరవేరదు వ్యక్తిహింసలతో - బాగుగ తెలియండి!” అంటూ ‘కష్టజీవి’ బుర్రకథలోనూ;

“ఎన్ని మారణాయుధములున్న - ఇంకెన్నిసేనలున్న,
ఎన్నికోట్ల ధనమున్నను - స్నేహితులెందరు తోడ్పడిన,
ప్రజల సహాయములేనిది - ప్రొత్తి దుర్లభంబు,
ప్రజాబలానికి మించిన బలమీ - వ్రపంచానలేదు!”

అంటూ ‘రుద్రమదేవి’ బుర్రకథలోనూ;

“అధమునొకని బడగూర్చిన - అందువలన ఫలమేమిటి?
ఒక జూరు వెళ్ళిపోయిన వెంటనే-వేరొక్కడు వస్తూ వుంటాడు!
వ్యక్తిగత హింసతో నిజముగ - ముక్తిరారు దేశానికి,
ప్రజా విప్లవం వల్లనే - ఫలితములు గల్గును కావున,
ప్రజలను సమీకరించి - ప్రభుత్వాన్ని పడగూల్చాలి!” అంటూ ‘లెనిన్’ బుర్రకథలోనూ - ప్రజావిప్లవ పంథా ప్రవాహం మాత్రమే విప్లవపోరాటాన్ని నిర్వహించి తీరాలని, వివిధ పాత్రల ద్వారా ప్రకటించజేశారు సుంకర.

సులభశైలిలో మార్క్సిస్టు సూక్ష్మాల విశదీకరణ

అంతేకాదు, మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు సూత్రాల సూక్ష్మాలను, అవగాహనను, సులభశైలిలో తన రచనల్లో సందర్భానుసారం వివరిస్తారు సుంకర.

“ఫ్యాక్టరీలలో చాకచక్యంగా - పందినారు కరపత్రాలను విరివిగ (లెనిన్ సారధ్యంలో),

కార్మికులిదిగని కన్నులు తెరచి - నమ్మేలు చేసిరి జయప్రదంగా” అంటూ ‘లెనిన్’ బుర్రకథలో, లెనిన్ ప్రసిద్ధ రచన అయిన “ఏం చేయాలి?” యొక్క మొత్తం సారాంశాన్ని, పై పాట రూపంలో అతి తేలిగ్గా వివరించారు సుంకర. అంతేకాదు, రాజకీయ ప్రచారం ద్వారా కార్మికులకు బయట నుండి రాజకీయ చైతన్యాన్ని అందించి, వారిని విప్లవ కార్యోన్ముఖులను గావించాలి! అన్న యీ సిద్ధాంత సారాంశాన్నీ, రాజకీయ విప్లవ భావప్రచారం యొక్క ప్రాధాన్యతనూ సక్రమంగా అర్థం చేసుకోబట్టే సుంకర తన భావవిప్లవోద్యమ కర్తవ్యాలను ప్రతిభావంతంగానూ, విజయవంతంగానూ సాగించ గలిగారని చెప్పవచ్చును.

“అపనింద” అన్న నాటకంలో ప్రసాదరావు, మధు పాత్రలతో, యంత్రాలను కనుగొని వాటిని పరిశ్రమల్లో వాడుతూ, నిరుద్యోగాన్ని పెంపొందిస్తున్న పెట్టుబడిదారి విధానపు ముప్పుకు, శాస్త్రీయ కార్మికవర్గ సిద్ధాంతం చూపెడుతున్న విరుగుడు గురించి యీ విధంగా చెప్పించారు : “యంత్రాలను సంఘపరం చేస్తే సరి; అందరికీ అందుబాటులో వుంటాయి. ఇప్పుడు పదిగంటలు చేసే పనిని (కార్మికులు), రేపు ఒక గంట చేస్తారు. తక్కిన తొమ్మిదిగంటలపాటూ విజ్ఞానాభివృద్ధి కోసం ఉపయోగిస్తారు” అంటూ ఈరోజున ప్రపంచమంతా గగ్గోలుపెడుతున్న రోబోల (స్వయంచలిత యంత్రాల) సమస్య పరిష్కారానికి శాస్త్రీయ అవగాహనను సుంకర ఆనాడే తేటతెల్లం చేశారు.

ఇటువంటి స్పష్టమైన శాస్త్రీయ సిద్ధాంత దృక్పథం, అవగాహన, ఉద్యమ దృక్పథాలను ఆకళింపు చేసుకోబట్టే, సుంకర తన కళాసాహితీ సృజనకు ఎంచుకొన్న వస్తువు విషయంలో కూడా, ఒక విస్తృతిని కలిగివున్నారు.

విస్తృత ప్రజాసమస్యలపై కళాసాహితీ సృజన

కేవలం విప్లవ నినాద పూర్వకమయిన వస్తువునే కాక, ప్రజానీకం తక్షణం ఎదుర్కొంటున్న చలు సమస్యలను, సాంఘిక సమస్యలను తన రచనావస్తువుగా స్వీకరించి, వాటిపై రచనలు జరిపి, వాటి ద్వారా ప్రజలకు మరింత చేరువై, ప్రజలకు విప్లవ చైతన్యాన్ని అందించే తన కర్తవ్య నిర్వహణను దిగ్విజయంగా కొనసాగించారు.

మోసం, లంచగొండితనం, అబద్ధాలు చెప్పటం, బ్లాక్ మార్కెట్, దోపిడీ - షీదనలు, స్త్రీలపై అత్యాచారాలు, ధరల పెరుగుదల, స్త్రీ సమస్య, వరకట్న దురాచారం, స్వార్థపరులు సృష్టించిన కరువుకాటకాలు, మూఢాచారాలు లాంటి సమస్యలను వస్తువుగా స్వీకరించి, రచనలు చేసి, వాటిని ప్రజల్లో ముమ్మరంగా ప్రచారం గావించారు సుంకర. అంతేకాక ఆయన ప్రజల్లో స్ఫూర్తిని రగిలించటం కోసం పోరాటవీరుల, చారిత్రక వ్యక్తుల, సంఘసంస్కర్తల, పురాణ పాత్రల జీవితాలను కథావస్తువుగా స్వీకరించి బుర్రకథలను అల్లి, ప్రజల్లో చైతన్యాన్ని పోరాటస్ఫూర్తిని రగిలించారు సుంకర.

ఇటీవలి కాలంలో తామే స్త్రీల సమస్యలను కనుగొన్నట్లుగా, వాటి పరిష్కారం కోసం పోరాడుతున్న యోధుల్లో కొందరు ఫెమినిస్టులు, సోషలిస్టు ఫెమినిస్టు లనబడేవారూ విప్లవం మైనస్ పోరాటాలను సూచిస్తూ, తమనుతాము గొప్పగా ప్రచారం చేసుకొంటున్నారు. వీరందరూ పుట్టడానికి ఎంతోకాలంముందే స్త్రీ సమస్యను ప్రజానీకం దృష్టికి తీసుకువస్తూ, స్త్రీ స్వాతంత్ర్యం యొక్క ఆవశ్యకతను గూర్చి నాడే ప్రచారం చేసినవారు సుంకర.

“ధనమున కాశించి తనయను గొంపోయి - ముదువగ్గు కిచ్చెడి మూర్ఖుడొకడు,

మంచి సంబంధము మించిపోవునటంచు - చిన్నబిల్లకె పెండ్లిచేయునొకడు,

మేనలికానికి మించినదేమంచు - ఈడుజోడైన యోచించడొకడు,

చెడురోగముల బాధపడుజారునకైనను - గుణవతి పుత్రికను గూర్చునొకడు,

జడ్డలకు విద్యుదాన్ని నేర్పించి తుదకు - ఓనమాలరాని శుంఠకు నొసగునొకడు,

ఆడజడ్డలనిటుకడుపార గాంచి, పెంచి కటిక కసాయి కల్పించదగునె? అంటూ, నాడు బాలికల వివాహ

విషయంలో సంఘంలో నెలకొనివున్న కన్యాశుల్కం, పరవిక్రయం, బాల్యవివాహం తదితర దురాచారాలను ‘ముందడుగు’ నాటకంలో ప్రశ్నిస్తూ,“జగతి వెరగంద శీతశీ చాటండమ్మా!” అంటూ యువతులకు పిలిపిచ్చారు సుంకర.

“నగంలో పైగా ఆడజనం! అందరూ నీలాగే చేతులు ముడుచుకూచున్నారనుకో, అప్పుడు బాగుపడమంటే దేశం ఏం బాగుపడుతుంది?” అంటూ ఒక పాత్ర చేత వాదించజేసి, జనాభాలో సగభాగంగా వున్న స్త్రీలు సామాజిక, రాజకీయ కార్యకలాపాలలోకి అడుగు పెట్టాల్సిన ఆవశ్యకతను వివరించారు సుంకర.

“స్త్రీ జాతికి మోక్షం లేదా? మన జీవితమింతేనా? ఇంటికుక్కకున్నంత విలువ నేడింతికిలేదమ్మా?

అంటగట్టడరెపరికో...” అంటూ “రుద్రమదేవి” బుర్రకథలో అన్నాంబిక చేత, సమాజంలో స్త్రీలకు నామమాత్రంగానైనా విలువలేని పరిస్థితి గురించి వెల్లడించారు, సుంకర.

“నీవొక్కడివే కాదు, పురుషుడు చలవ పంచలు ధరించి బజార్లలో షికార్లు కొడుతూ వుంటే, స్త్రీ మురికి దుస్తులతో యమయాతనలు అనుభవిస్తూ ఇంట్లోపడి, ఇంత చాకిరి చేస్తూ వుండాలని వాదించే ప్రముఖులూ వున్నారు” అంటూ ఒక పాత్ర ద్వారా ‘కోతలరాయుడు’ నాటకంలో, స్త్రీల గృహ బానిసత్వాన్ని, పురుషాధిపత్యకారాన్ని బట్టబయలు చేస్తూ “ఏమిటి నీ ఉద్దేశ్యం? స్త్రీలు హాయిగా బ్రతకరాదా? ఆమె మనిషికాదా? ఆమెకు కోరికలుండవా? పురుషుడేనా మనిషి?” అంటూ ప్రశ్నిస్తూ, స్త్రీ పురుషులిద్దరూ సమానమేనన్న భావాన్ని ప్రచారంలోకి తెచ్చారు సుంకర.

“....అక్కయ్యలారా, అమ్మలారా,
ఈ నీచకార్యమును చూచినారూగా,
రోషమున్న, యీ ఘోషా వదలి,
ఊరూరుకు యీ వార్తలు తెలిపి,
పురుషుల కంటే ముందుకు దూకి పరువునిలపండమ్మా,
మానవకోటిలో మనమె సగంబు
సగము సంఘమిటు చాటున యుండె
....సంకెళ్ళున్నీ తెంచుక మీరలు సాగిరండి తల్లీ!” అంటూ ‘కష్టజీవి’ బుర్రకథలో స్త్రీలపై జమిందార్లు సాగించే అత్యాచారాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడమని ప్రబోధించారు సుంకర.

ఈవిధంగా ఆయన స్త్రీల సమస్యలను విశ్లేషించి, వివరించి, వారు చేపట్టాల్సిన పోరాట ఆవశ్యకతను, వైఖరులను శాస్త్రీయ అవగాహనతో చాటిచెప్పారు!.

కమ్యూనిస్టు పార్టీకి విధేయంగా వుండటం, పార్టీ క్రమశిక్షణను పాటిస్తూ ఎన్ని కష్టనష్టాలనైనా భరిస్తూ, తట్టుకొంటూ పార్టీ ఆదేశాలను పాటించడం అన్నది సుంకరలోని మరొక విశిష్ట లక్షణం. పార్టీపట్ల, పార్టీ కార్యక్రమాల పట్ల మొక్కువోని నిబద్ధతతో ఆయన తనకు పార్టీ నిర్దేశించిన పనులను నిర్వహించారు. తన విధి నిర్వహణలో ఆయన నిర్బంధాన్ని భరించారు, యిడుములను భరించారు. “నా పాల్గీ - కమ్యూనిస్టు పార్టీ - నాకిచ్చిన విజ్ఞానం వల్ల మాత్రమే నేనీలాంటి కథలనూ, నాటకాలనూ వ్రాయగల్గును” అంటూ వినమ్రంగా చెప్పుకోవటం అన్నది సుంకరకు తన పార్టీపట్ల గల విధేయతనూ, దృఢవిశ్వాసాన్ని తెలియజేస్తుంది.

తన ప్రజాకళా, సాహిత్య సృజనతో ప్రజల్లో విప్లవ చైతన్యం కల్పించే కర్తవ్య నిర్వహణాచరణలో సుంకర కృతకృత్యులు కావటానికి, ఆయన వెల్లడించిన - ప్రబోధించిన చైతన్యభావాలు ముమ్మరంగా ప్రజల్లోకి నాటుకుపోవటానికి గల ప్రధాన కారణం, ఆయన ప్రజల భాషపైన పట్టు సంపాదించుకోగలగటమే. ప్రజలభాషపై పట్టు సాధించారు అన్నదానికి అర్థం, ప్రస్తుత కాలంలో భావిస్తున్న మాదిరి ఆయన వివిధ ప్రాంతాల్లోని ప్రజలు మాట్లాడే భాష యొక్క మాండలికాలపై పట్టు సాధించారు అన్న సంగతిచిత్తార్థంలో కాదు. ప్రజల భావవ్యక్తీకరణ సాధనమైన భాష కేవలం నిర్ణీతమైన ఒక వస్తువుకాదు. అది తరతరాల ప్రజల సమష్టి అనుభవాలసారాన్నీ జ్ఞానాన్నీ, బాధలనీ, వేదనలనీ, ఆకాంక్షలనీ, విశ్వాసాలనీ, అపవిశ్వాసాలనీ, భయాల్నీ, ప్రజల అభిప్రాయాలనూ వ్యక్తం చేసే సజీవ సాధనం. ఆయన ప్రజల భాష యొక్క అత్యున్నత, పట్టును, సాధికారతను సాధించారు అన్న అర్థంలో చెప్పినదే ఆ విషయం. ప్రాథమిక విద్య మాత్రమే చదువుకున్న సుంకర, కాంగ్రెసు పోరాటంలో పాల్గొన్నప్పుడు జైలులో వున్నప్పుడు తెలుగు సాహిత్యాన్ని అధ్యయనం చేశారు. అంతేకాక

ఆయన స్వయంగా పండితుల వద్దకు వెళ్ళి నేర్చుకుని, తెలుగు భాషాధ్యయనం చేశారు. అలా సంపాదించిన భాషాజ్ఞానం, ప్రజల మధ్య నిరంతరం పనిచేయటమన్నది, ప్రజల భాష యొక్క నాడిని పట్టుకుని, దానిపై అధికారం సంపాదించటానికి ఆయనకు తోడ్పడింది. దృఢదీక్షతో, కఠినమైన సాధనతో, తనకు పార్టీ ప్రసాదించిన విజ్ఞానపు వెలుగులో ఆయన పట్టును సాధించగలిగారు. ఆయన కాలంనాటి సంప్రదాయ సాహితీవేత్తలతో సహా పలువురిచే ప్రజల భాషపై గల పట్టుకు ఆయన మన్ననలందుకొన్నారు. భాషకు ప్రాణమైన పలుకుబడులు, సామెతలు, నుడికారాలూ, భావవ్యక్తికరణలూ సుంకర రచనలనిండా కోకొల్లలుగా వుంటూ, తెలుగుభాష యొక్క మాధుర్యాన్ని పాఠకులకు చవిచూపిస్తున్నాయి. ఈ కారణంచేతనే సుప్రసిద్ధ సంప్రదాయ సాహితీవేత్త, పండితులూ అయిన విశ్వనాధ సత్యన్నారాయణ “మేము కవులమని తోమ్ములు విరుచుకొని పద్యాలు వ్రాసి, ఏనుగులెక్కి గండ పెండేరాలు వేయించుకొన్న కవుల్లో, ఎంతమందికి ఈ అచ్చమైన తెలుగు భాష తెలుసు?” అంటూ సుంకర - వాసిరెడ్డిల తెలుగుభాషా పటిమను మెచ్చుకొన్నారు. ఇక ప్రముఖ కవి పింగళి లక్ష్మీకాంతంగారైతే “నగారా బాదే సమాసాలే కవిత్వం అనుకొనేవారికి ఎంతమందికి ఈ జాతీయమైన తెలుగు తెలుసును?... వీరి రచనలు చూశాక మేం కవులమని చెప్పుకోవటం సిగ్గుగా వుంది. తిక్కన తర్వాత మళ్ళీ యీనాడు జాతీయమైన భాష విన్నాం!” అంటూ సుంకర (వాసిరెడ్డి కూడా) తమ రచనలలో వాడిన జాతీయమైన ప్రజా భాష యొక్క ప్రాశస్యాన్ని మెచ్చుకొన్నారు. గురజాడవారి శిష్యులైన గిడుగు సీతాపతిగారు “శ్రీ గురజాడ అప్పారావుగారే యీ నాటకాన్ని చూచివున్నట్లుయితే ‘తాము పడ్డ కష్టాలన్నీ ఫలించిినాయని అని వుండేవారు” అంటూ కితాబునిచ్చారు. కన్యాశుల్కం నాటకంలోవలెనే, సుంకర - వాసిరెడ్డిల ‘మా భూమి’ నాటకం అంతగా ప్రసిద్ధి పొందటానికి గల ముఖ్య కారణాల్లో ఒకటి ఆ రచనలో వాడిన జాను తెలుగుభాషేనని తప్పక చెప్పుకోవాల్సి వుంటుంది. ఆ రకంగా గురజాడ తర్వాత యిప్పటి వరకూ తెలుగులో వున్న అనంతమైన సాహిత్యంలో సజీవమైన ప్రజల భాషను తిరిగి తన రచనలలో వాడినది సుంకర మాత్రమేనని చెప్పటం అతిశయోక్తి కానేరదు.

ఈ సందర్భంలో మరో విషయాన్ని కూడా చెప్పుకోవాలి. ప్రపంచ సాహిత్యంలో రైతాంగ ప్రజానీకపు భాషపై పట్టు సాధించిన అగ్రగణ్యుల్లో ప్రధములు సోవియట్ యూనియన్‌కు చెందిన సుప్రసిద్ధ నవలా కారుడూ, నోబుల్ ప్రైజ్ పొందిన సాహిత్యకారుడూ అయిన మైఖేల్ బోరోకోవ్. ఈయన ‘అండ్ క్యుయిట్ ఫ్లోస్ ది డాస్’ అన్న తన మహత్తరమైన నవలలో డాస్ నదీ ప్రాంతంలో నివసించే రైతాంగ ప్రజల భాషను అత్యద్భుతంగా వాడిన రచయిత. ఆ ప్రాంతపు రైతాంగ భాష యొక్క జవజీవాలను తన నవలలో ప్రతిధ్వనించిన రచయిత. అటువంటి అగ్రగణ్యుడైన రచయిత తర్వాత రైతాంగ ప్రజానీకపు భాషపై అంతటి పట్టును సంపాదించి, తన కళా, సాహిత్య సృజనలో వాడిన రచయిత సుంకరే అని చెప్పాల్సి వుంటుంది. సిసలైన ప్రజలభాషపై పట్టును సంపాదించటానికి ఆయన సలిపిన కృషి, అనుసరించిన పద్ధతులు - సదా ఆదర్శనీయమైనవి, అనుసరణీయమైనవి.

తన కళా, సాహితీ సృజనకు అవసరమైన జ్ఞానాన్ని నేర్చుకోవటం, ఉపకరణాలను స్వయంగా సమీకరించు కోవటం, ప్రజాచైతన్యాన్ని కలిగించి, దాన్ని పెంపొందించ టానికి వాటిని (తను సృజించిన సాహితీ రూపాలను) ప్రదర్శించటానికి అవసరమయిన వాతావరణాన్ని కల్పించుకోవటం, అప్పటికప్పుడు నెలకొన్న పరిస్థితులను ప్రచారానికి అనుకూలంగా స్వయంగా మలుచుకోవటం అన్నది సుంకరలో వున్న మరొక విశిష్ట లక్షణం.

అప్పటికే సమాజంలో ప్రచారంలోవున్న జానపద కళారూపాలైన బుర్రకథ, హరికథ, కోలాటం, భజన మొదలైన రూపాల్లో భావవిప్లవ ప్రచారాన్ని ప్రజల్లో నెరపటం సులభతరమవుతుందని గ్రహించిన సుంకర, స్వయంగా తానే బుర్రకథలు చెప్పే జంగందేవరలు, మాలదాసుల దగ్గరకు వెళ్ళి ఆ కళను, ఆ కళలోని మెళుకువలనూ నేర్చుకువచ్చారు. అదేవిధంగా హరికథా రచనా ప్రక్రియలోని వైపుణ్యాన్ని ఒక భాగవతార్థ దగ్గర స్వయంగా నేర్చుకున్నారు. బుర్రకథ చెప్పటాన్ని నేర్చుకొన్న సుంకర, మొట్టమొదటిగా తానే కథకుడిగా వున్న కథాదళాన్ని తయారుచేసుకొన్నారు. తమ గ్రామంలోని యువకులకు తర్ఫీదునివ్వటంకోసం బుర్రకథ చెప్పటంలో ప్రావీణ్యంగల వారిని తెచ్చుకుని వారిచే శిక్షణ ఇప్పించారు. 1942లో సోవియట్ రష్యాలో - హిట్లరు నాజీఫాసిస్టు సైన్యాలు జరుపుతున్న యుద్ధంలో, సోవియట్ సైనికులూ, ప్రజలూ చేస్తున్న ఎనలేని త్యాగాలపట్ల ప్రభావితులై స్ఫూర్తిపొందిన సుంకర, ‘స్టాలిన్‌గ్రాడ్ విజయం’ అనే తన మొట్టమొదటి

బుర్రకథను వ్రాసి, దాన్ని స్వయంగా తన దళంతోనే ప్రజల్లో చెప్పారు. తాను రాసిన నాటకాలను, తన యిండివద్దే రిహార్షలు జరిపించి, ఆ నాటకాలను ప్రజల్లో ప్రదర్శింపజేశారు. కొన్ని నాటకాలలో తానే పాత్రలు పోషించారు కూడా!

చిన్నతనంలోనే కాంగ్రెసు పార్టీపట్ల ఆకర్షితులైన సుంకర, తన గ్రామంలోని యువకులను ప్రోగుచేసి వారితో భజనలు చేస్తూ పూరేగింపులు జరుపుతూ కానుకలు సేకరించి కాంగ్రెస్‌పార్టీ నిధికి పంపేవారు.

తన ఈ స్వానుభవం నుండి, సమాజంలో ఆదరణలో వున్న వివిధ కళారూపాల్లో, తాను ప్రజలకు చెప్పదలుచుకొన్న భావాల వస్తువును (విషయాన్ని) చొప్పించి; సులభంగా ప్రచారం చేయవచ్చుననే కీలక అంశాన్ని గ్రహించిన సుంకర, రెండవ ప్రపంచయుద్ధ కాలంలో ఒక కోలాటం పాటలో తన ప్రగతిశీల భావాలను రాసి, ఆయా కోలాటకారులచే యీ రకంగా పాడించారు:

“సాధుమూర్తులకు ప్రజలకు నెప్పడు చాకిరీ చేసెదము, దేశసేవకుల మయ్యెదము, దేశచరిత్ర చాటెదము, నీనాభేదములు లేకనిచ్చట మెలిగెదము”

ఈ రకంగా సుంకర యువతలో దేశ - ప్రజా సేవాతత్పరతా భావాన్ని మొలకెత్తింపజేయటమే కాకుండా, ప్రజల్లో ప్రగతిశీల భావాల అంకురార్పణకు కోలాటాన్ని ఒక సాధనంగా చేసుకొన్నారు.

అంతవరకూ పౌరాణిక వస్తువుతో వ్రాయబడుతూ వున్న హరికథ స్థానంలో, సాంఘిక వస్తువును యితీవుత్తంగా తీసుకొని-బెంగాలు కరువును-వస్తువుగా తీసుకొని ‘ఆహుతి’ అనే హరికథను వ్రాశారు సుంకర. ఆ హరికథ ద్వారా స్వార్థపరులైన బ్లాక్‌మార్బెట్స్, అక్రమ వ్యాపార వర్గాలవారికి వ్యతిరేకంగా చైతన్యాన్ని రగిలిస్తూనే, మరోవైపున బెంగాల్ కరువు బాధిత రైతాంగానికి సహాయం చేయవల్సిందిగా, సుంకర ఇలా పిలుపునిచ్చారు :

“అలిగిన జడ్డల కవి యిది బెట్టుచు - చదువ బంపించునో సాధ్యులారా!

కాల్‌నోవ్స్ జడ్డకు కలిగెముప్పని ఎంచి-కంటనీర్యెట్టెడి కాంతలారా!

భారతదేశంలో బుట్టి - పట్టెదంత కూడులేకీట్ల జబ్బిలీ కొడుకులు తల్లీ,

యిట్టి దుర్లభపాలైన యిట్టిప్రజకు - తగిన సాయము చెయ్యరో తల్లులారా!”

ఈ రకంగా సమాజంలో ఆదరణలో వున్న కళారూపాలద్వారా సులభంగా ప్రజల్లో భావప్రచారం చేయగలమని ఆకళింపుచేసుకొన్న సుంకర, మరో ముఖ్యమైన విషయాన్ని కూడా గ్రహించారు. సమాజంపై భారత, రామాయణ పురాణాల ప్రభావం బలీయంగా వుంది కాబట్టి, తన భావప్రచార పస్తువుకు సందర్భాను సారంగా, ఆ ఇతిహాసాల నుండి ప్రతీకలు చేర్చటం ద్వారా, ప్రజల్లో చైతన్య భావాలను మరింత శక్తివంతంగా ప్రేరేపించవచ్చునని గ్రహించారు. ఆ ప్రకారం ‘వీరకుంకుమ’ నాటికలోనూ, ‘ప్రతిఫలం’ నాటికలోనూ ఆయా సందర్భాలలో పాత్రలచేత యారకంగా చెప్పించారు:

స్త్రీలను చెరపడుతున్న కీచకులు “తప్పకుండా నాశనమవుతారు. ఒక్క సీతను చెరబట్టి రావణుడు నాశన మయ్యాడు. ఇంతమంది సీతలను హింసించుతున్న యీ హంతకులూ నాశనమవుతారు. ఆ రావణునికి తోడ్పడ్డ మైరావణులకు యింతే” అన్నిస్తూనే ఆ నిర్ధారణలను నాటి వర్తమాన చరిత్రలోని ప్రతీకలతో ఎంతో చాకచక్యంగా యీవిధంగా సమర్థింపజేశారు : “సందేహం లేదు. అండాకా ఎందుకు. నిన్న మొన్న ఎన్నో దారుణ కృత్యాలు చేసిన హిట్లరు, ముస్లింలీలకల ఏ గతిపట్టిందో యీ బ్రోమలకూ అదే గతిపడుతుంది!” (‘వీరకుంకుమ’ నాటకం)

“ద్రౌపది చీర విప్పటానికి ప్రయత్నించినందుకు కౌరవుల కుటుంబం సర్వనాశనమైందని భారతం ఘోషిస్తోంది. అదే నిజమైతే మనం చావం! సీతను చెరబట్టినందుకు రావణాసురుని కొడుకులూ, మనుమలూ, చుట్టాలూ, సైన్యాలూ సముద్రంలో కలిసింది వాస్తవమైతే మనం చావం. ముమ్మాటికీ చావం!” అని పంతులు అనే మంచి పాత్ర చేత అనిపిస్తారు. (‘ప్రతిఫలం’ నాటిక)

ఈరకంగా పౌరాణిక ప్రతీకలను సందర్భానుసారం తన రచనల్లో వాడిన సుంకరకు, మతంపట్ల విస్పష్టమయిన శాస్త్రీయ అవగాహన వుంది. ఆ అవగాహన సారాంశాన్ని ‘మాభూమి’ నాటకంలో యిలా : ఒక్కమాటలో, తేలిగ్గా అర్థమయేవిధంగా వెల్లడించారు సుంకర “**మాడి చచ్చేవారి మతములన్ని ఒకటే!**” పేద ప్రజలంతా వర్గ ప్రాతిపదికమీదనే ఐక్యంకావాలి తప్ప, మత ప్రాతిపదికమీద కానేకాదని యింత సులభంగా వివరించారు సుంకర.

ఇంతటి గంభీరమైన సైద్ధాంతిక అవగాహనను, ఆసక్తితో ప్రజలు తెలుసుకోవటానికి వీలుగా తన

రచనల్లో సందర్భానుసారంగా సున్నితమైన హాస్యాన్ని కూడా చొప్పించారు.

‘కన్యాశుల్కం’ నాటకంలో గురజాడవారు, ఎగతాళి పూర్వకంగా చుట్టత్రాగే దురలవాటును సమర్థిస్తూ గిరీశంచేత చెప్పించిన “ఖగపతి అమృతముతేగా...” అన్న పద్యాన్ని అనుకరిస్తూ, సుంకర-వాసిరెడ్డిగారితో కలిసి రాసిన ‘ముందడుగు’ నాటకంలో రామ్ అనే పాత్రచేత మద్యపానాన్ని ఎగతాళి రూపంలో యీ విధంగా చెప్పించారు :

“సురత్రాగిను దేవేంద్రుడు-సురత్రాగీయే కాళిదాసు శూరుండయ్యోన్

సురయే సాక్షాదమృతము-సురతాగనివాడు భువిన సూకరమేరా!”

ఈ విధంగా సున్నిత హాస్యాన్ని చొప్పించిన ప్రతిభాశాలి ‘సుంకర’.

సమష్టితత్వం గల సాహిత్యాన్ని సృష్టించటం అన్నది సుంకరలో మరో విశిష్టలక్షణం. సమష్టితత్వం గల సుంకర సాహిత్యం, మౌఖిక సాహిత్య సంప్రదాయానికి చెందినదై సామూహికతకు దగ్గరగా వుంటుంది.

సుంకరలోని యీ విశిష్ట లక్షణాలన్నీ ఒక ఎత్తైతే, నిర్విరామంగా నిరంతరం ఆజన్మాంతం చైతన్య భావాలను ప్రజల్లో ప్రచారం చేయటమన్నది మరో ఎత్తుగా వున్న విశిష్ట లక్షణం. ఇది అత్యంత ప్రధానమైనది, ముఖ్యమైనదీ కూడా.

భావవిప్లవోద్యమానికి ఒక సక్రమమైన, స్పష్టమైన సైద్ధాంతిక దృక్పథమూ, అవగాహనా వున్నంత మాత్రాన చాలదు. అది ఎంతటి మహత్తర దృక్పథమైనా, అందుకు తగిన ఆచరణ లేకపోతే అది నిష్ఫలం. ఈ కీలకమైన వాస్తవాన్ని గుర్తించి ఆకళింపు చేసుకొన్నవాడు సుంకర. అందువల్లనే నిరంతర ఆచరణ అన్నది ఆ మహనీయుని ఏకైక జీవన ధ్యేయం అయింది. అందువల్లనే ఆయన ఎన్ని కష్టాలపాలైనా, ఎన్ని అవాంతరాలకు గురయినా, ఎటువంటి నిర్బంధ పరిస్థితులను ఎదుర్కోవలసివచ్చినా, అత్యంత పట్టుదలతో, మొక్కువోని దైర్యంతో అమరణాంతం, ప్రజాచైతన్య ప్రచార కర్తవ్యాన్ని నిరంతరాయంగా కొనసాగించారు. ఆఖరి రోజుల్లో తాను నమ్మిన పార్టీవారు పట్టించుకొన్నా, పట్టించుకోక పోయినా, సహచర కార్యకర్తలు తనతో సహకరించక పోయినా, తన పార్టీ వారియొక్క సైద్ధాంతిక దృక్పథ వైఖరుల్లో అసంబద్ధమైన మార్పులు సంభవించినా, సుంకర తనకుగల సైద్ధాంతిక నిబద్ధతతో సాహిత్య సృజనతోపాటు-వాటిని ప్రచారంచేసే కార్యక్రమాన్ని తనపైన విధించుకొని, తనకు తానుగానే ఏర్పాట్లు చేసుకొంటూ, తగు పరిస్థితులు(ప్రచారానికి వీలైన) సృష్టించుకొంటూ, ఆ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించారు.

గరికపాటి రాజారావును నాటి అభ్యుదయ - ప్రజానాట్యమండలి ఉధ్యమం విస్మరించినా, రాజారావు వర్ధంతి సందర్భంగా, తానే నాటి సాంఘిక పరిస్థితులపై ఒక బుర్రకథను వ్రాసి, స్వయంగా ఒక కథను చెప్పి దళాన్ని తయారుచేసి 1973లో పోరంకి గ్రామంలో

“నేనేమీ పెద్ద పండితుణ్ణికాదు. నేనొక రైతుబిడ్డను మాత్రమే. ఇరువది సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చేవరకూ, నాగలి బట్టడం తప్ప నాకింకేమీ చేతనయ్యేదికాదు. పిమ్మట స్వతంత్ర పోరాటంలో, ప్రజల మధ్య పనిచేస్తూ ప్రజల జీవిత సమస్యలను అర్థం చేసుకోగలిగాను. తరువాత నా పార్టీ - కమ్యూనిస్టు పార్టీ - నాకిచ్చిన విజ్ఞానం వల్ల మాత్రమే నేనిలాంటి కథలూ, నాటకాలూ వ్రాయగలుగు తున్నాను. అంతే. అంతకంటే నాలో గొప్పదనమేమీ లేదు”.

- సుంకర సత్యనారాయణ (‘నేను కమ్యూనిస్టు ఎలా అయ్యాను’ గ్రంథం నుండి)

దళితులు, ముస్లిములపై అగ్రకుల, హిందూ మతోన్మాదుల దాడులకు నిరసన

బందరు, 6-8-16 :

దళితులు, ముస్లింలపై అగ్రకుల దురహంకారులు, హిందూ మతోన్మాదులు చేస్తున్న దాడులకు నిరసనగా స్థానిక స్త్రీ విముక్తి సంఘటన ఆధ్వర్యంలో 6-8-16న మచిలీపట్నం కలెక్టరు కార్యాలయం ఎదుట ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ ధర్నాలో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన జిల్లా ఉపాధ్యక్షురాలు కాా. పామర్తి అంజమ్మ ప్రసంగిస్తూ దేశ వ్యాపితంగా హిందూ మతోన్మాదులు, అగ్రకుల దురహంకారులు దళితులు, ముస్లింలపైన చేస్తున్న దాడులను, హత్యలను తీవ్రంగా ఖండించారు. “గుజరాత్‌లోని ఉనాలో చనిపోయిన ఆవు చర్మం వలిచారనే పేరుతో 7గురు దళితులను క్రూరంగా చిత్రహింసలకు గురిచేశారు. బట్టలు ఊడదీసి అర్ధ

ఆ బుర్రకథను చెప్పించిన ఘటన, అనాటి ఔత్సాహిక విప్లవ కార్యకర్తలకూ, సానుభూతిపరులకూ ఎంతో స్ఫూర్తిదాయకమయింది. తనకన్నా వయస్సులో చిన్నవారైనా, అనుభవంలేనివారైనా ఆ యువతతో ఆయన విప్లవ రాజకీయాలపై ఎటువంటి అరమరికలు లేకుండా జరిపిన చర్చలు, విషయాలను యిచ్చివుచ్చుకొన్న వైఖరి మరువ వీలులేనిది.

‘మా భూమి’ నాటకానికి కొనసాగింపుగా ‘గెరిల్లా’ నాటకాన్ని వ్రాసి, తానే స్వయంగా, తనకు అందుబాటులో వున్న వనరుల సాయంతో ఆ నాటకాన్ని ప్రదర్శించటానికి ఒక బృందాన్ని తయారుచేయించి, 1975లో తన అమరత్వానికి అతి సమీపపు ముందుకాలంలో ఆ నాటకాన్ని భీమడోలు (పశ్చిమగోదావరి)లో ప్రదర్శింప జేయటం అన్నది సుంకర యొక్క దృఢమైన కర్తవ్య (ఉధ్యమ) నిర్వహణా దీక్షకు రుజువుగా వుంది. ఆ రకంగా విప్లవోద్యమ కర్తవ్య కార్యాచరణదీక్ష అనే లక్షణం, ఆయనలోగల యితర అన్ని విశిష్ట లక్షణాల కన్నా ప్రాముఖ్యమైనది. నేటి భావవిప్లవ ఉద్యమ కార్యకర్తలకు అత్యంత అనుసరణీయమైనది.

గురి తప్పకుండా లక్ష్యాలను ఛేదించగల శక్తిమంతమైన భావవిప్లవ ప్రచారాస్త్రాలను సుంకర సృష్టించి, శతృవుపై సంధించారు. ఈ అస్త్రాలశక్తికీ, ధాటికీ తట్టుకోలేని నాటి కాంగ్రెసు పాలక ప్రభుత్వం, ‘అల్లూరి సీతారామరాజు’ బుర్రకథాస్త్రాన్నీ, ‘ముందడుగు’, ‘మాభూమి’ నాటకాస్త్రాలను అరచేతిని అడ్డుపెట్టి సూర్యకాంతి నాపాలన్న మూర్ఖుడి చందంగా నిషేధించింది.

“ప్రజాకవిననుకొంటే-ప్రజలే తోడనుకొంటే, ఏ సీమలోనున్నా-ఏది విన్నా, ఏది కన్నా పట్టనతడు తన గంటం-పలికించును తన కంఠం” అనే గీటురాయి ప్రమాణాన్ని ప్రజాకళాకారులకూ, ప్రచార రచయితలకూ నిర్దేశించిన సుంకర, తాను ఆ గీటురాయి పరీక్షకు నిలబడి వన్నెతరగని బంగారంగా చరిత్రలో నిలిచిపోయారు.

ఆయన చెప్పినట్లుగానే తాను భౌతికంగా కనుమరుగైనా, సుంకర సృష్టించిన ప్రజాసాహిత్యం ఒక సత్యంగా, సాహిత్యలోకంలో అమరంగా నిలిచిపోయింది. అటువంటి మహనీయుడైన ప్రజాకవీ, నిరంతర విప్లవచైతన్య ధారఅయిన సుంకర సత్యనారాయణగారికీ, ఆయన 42వ వర్ధంతి సందర్భంగా ‘**జనశక్తి**’ తన నివాళులర్పిస్తోంది.

పుడమినంతటినీ చుట్టుకొంటూ, వేయి తలలతో తన క్షీణమైన, హీనమైన, వికృతమైన, మానవజాతి మనుగడకే వినాశకారకమైన దోపిడీ సంస్కృతీ భావజాల విషాన్ని ప్రపంచమంతటా చిమ్ముతూ, భూలోకాన్నంతటినీ సామ్రాజ్యవాదపు విషనాగు ముంచివేస్తున్న నేటి ప్రస్తుత యుగంలో, భావవిప్లవోద్యమశక్తులకు మరింత శక్తిమంతంగా పోరాడే నిరంతర స్ఫూర్తినీ, చైతన్యాన్నీ సుంకర సత్యనారాయణ తన అమరమైన ప్రజాసాహిత్యం ద్వారా ప్రసరింపజేస్తూనే వుంటారు!**(సెప్టెంబరు 9 సుంకర 42వ వర్ధంతి సందర్భంగా) ★**

“నేనేమీ పెద్ద పండితుణ్ణికాదు. నేనొక రైతుబిడ్డను మాత్రమే. ఇరువది సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చేవరకూ, నాగలి బట్టడం తప్ప నాకింకేమీ చేతనయ్యేదికాదు. పిమ్మట స్వతంత్ర పోరాటంలో, ప్రజల మధ్య పనిచేస్తూ ప్రజల జీవిత సమస్యలను అర్థం చేసుకోగలిగాను. తరువాత నా పార్టీ - కమ్యూనిస్టు పార్టీ - నాకిచ్చిన విజ్ఞానం వల్ల మాత్రమే నేనిలాంటి కథలూ, నాటకాలూ వ్రాయగలుగు తున్నాను. అంతే. అంతకంటే నాలో గొప్పదనమేమీ లేదు”.

- సుంకర సత్యనారాయణ (‘నేను కమ్యూనిస్టు ఎలా అయ్యాను’ గ్రంథం నుండి)

దళితులు, ముస్లిములపై అగ్రకుల, హిందూ మతోన్మాదుల దాడులకు నిరసన

బందరు, 6-8-16 :

దళితులు, ముస్లింలపై అగ్రకుల దురహంకారులు, హిందూ మతోన్మాదులు చేస్తున్న దాడులకు నిరసనగా స్థానిక స్త్రీ విముక్తి సంఘటన ఆధ్వర్యంలో 6-8-16న మచిలీపట్నం కలెక్టరు కార్యాలయం ఎదుట ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ ధర్నాలో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన జిల్లా ఉపాధ్యక్షురాలు కాా. పామర్తి అంజమ్మ ప్రసంగిస్తూ దేశ వ్యాపితంగా హిందూ మతోన్మాదులు, అగ్రకుల దురహంకారులు దళితులు, ముస్లింలపైన చేస్తున్న దాడులను, హత్యలను తీవ్రంగా ఖండించారు. “గుజరాత్‌లోని ఉనాలో చనిపోయిన ఆవు చర్మం వలిచారనే పేరుతో 7గురు దళితులను క్రూరంగా చిత్రహింసలకు గురిచేశారు. బట్టలు ఊడదీసి అర్ధ

నగ్నంగా జీవుకు కట్టివేసి ఈడ్చుకొంటూ పోలీసులకు అప్పజెప్పి కేసు పెట్టారు. అంతకు ముందు ఉత్తరప్రదేశ్ దాద్రిలో ఆవుమాంసం తిన్నారనే సాకుతో అఖ్లాక్‌ను హత్యచేశారు. అలాగే కర్నాటకలో చిక్‌మగుళూరులో దళిత కుటుంబాలపై విచక్షణారహితంగా దాడులు జరిగాయి. ఈ దాడులన్ని బీజెపి అనుబంధ సంస్థలకు చెందిన హిందూ మతోన్మాదులు గోపరిరక్షణపేరిట క్రూరంగా సాగిస్తున్నారు. ఉన్నాద స్థాయిలో జరుగుతున్న దాడులకు నిరసనగా గుజరాత్‌లో దళితులు పెద్దఎత్తున నిరసన ప్రదర్శనలు చేస్తూ ఆందోళన సాగిస్తున్నారు. వీరి ఆందోళనకు సంఘీభావం తెల్పుతున్నాం” అన్నారు. ఇంకా విఐఎఫ్‌బీయు(న్యూ) నాయకులు ముచ్చు సుధాకరరావు, కాా|| జి. మల్లేష్ సంఘీభావం తెల్పుతూ ఈ ధర్నాలో పాల్గొన్నారు. ★

‘మడ’, పోర్టుల పేరుతో లక్ష ఎకరాల పైగా రైతాంగ భూముల స్వాధీనం

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పెద్దఎత్తున భూసేకరణను కొనసాగిస్తోంది. పారిశ్రామిక అవసరాల కోసం 10 లక్షల ఎకరాల భూమిని తక్షణమే సిద్ధం చేయాలని మాజీ ప్రభుత్వ ప్రధాన కార్యదర్శి ఏఆర్వై కృష్ణారావు అధికారులను ఆదేశించారు. సి.ఎం. చంద్రబాబునాయుడు జిల్లాకు 2 లక్షల ఎకరాల చొప్పున సేకరిస్తామని బాహుళంగా ప్రకటించారు. దీనిలో భాగంగా కృష్ణాజిల్లాలో పెద్దఎత్తున భూసేకరణకు ప్రభుత్వం పూనుకొంది.

కృష్ణాజిల్లాలో పెద్దఎత్తున భూసేకరణకు పూనుకొంటున్న ప్రభుత్వం

ప్రభుత్వం ‘ఆం.ప్ర. అర్బన్ ఏరియా (డెవలప్మెంట్) యాక్ట్ ప్రకారం ‘మచిలీపట్నం ఏరియా డెవలప్మెంట్ అథారిటీ (ఎంపీడిఎ - ‘మడ’)ను ఏర్పాటుచేసింది. ఈ ‘మడ’ పరిధిలోకి మచిలీపట్నం మున్సిపల్ కార్పొరేషన్, మచిలీపట్నం గ్రామీణ మండలంలో పెదపట్నం, కానూరు, తాళ్ళపాలెం, గోకవరం, మంగినపూడి, తపసిపూడి, గోపువానిపాలెం, కొత్తపూడి, పొట్లపాలెం, చిలకలపూడి, మాచవరం, పోతేపల్లి, బొర్రుపోతుపాలెం, బుద్ధాలిపాలెం, హుస్సేన్పాలెం, అరిశేపల్లి, ఎస్.ఎన్. గొల్లపాలెం, పెదకరగ్రహారం, చినకరగ్రహారం, రుద్రవరం, గుండుపాలెం, పోలాటితిప్ప, చిన్నాపురం, నేలికుర్రు, కోన, పల్లెత్తుమలపాలెం, భోగిరెడ్డిపల్లి, పెదయాదర, పెడన మండలంలో కాకర్లమూడితోసహా మొత్తం 20 పంచాయితీ గ్రామాలను తీసుకొచ్చారు. మొత్తం 426.16 చు.కి.మీ.ల విస్తీర్ణంలో 1,05,306.34 ఎకరాల భూమిని సేకరించాలని రాష్ట్ర మంత్రివర్గం నిర్ణయం చేసింది. ఆ మేరకు జీవో నెం. 185ను ప్రభుత్వం విడుదల చేసింది. జీవో 185 ప్రకారం రైతుల ఇష్టాయిష్టాలతో, ఆమోదంతో నిమిత్తం లేకుండా భూమిని స్వాధీనం చేసుకొనే అధికారం ప్రభుత్వం కల్గి ఉంటుంది. దీనిలో పోర్టుకు 5324 ఎకరాలు, ఇండస్ట్రియల్ కారిడార్కు 23,946 ఎకరాలు, మెగాసిటీల ఏర్పాటుకు 14,000 ఎకరాలు, ఇండస్ట్రియల్ పార్క్ కోసం 929 ఎకరాలు - మొత్తం 43,969 ఎకరాల భూమి వుంది. ఇప్పటికే బందరు మండలం - పెదపట్నంలో పోలీసు అకాడమీ కోసం 360 ఎకరాలు, నాగాయలంక మండలంలో 320 ఎకరాలు స్వాధీనం చేసుకొన్నారు. ఇంకా గన్నవరం విమానాశ్రయ విస్తరణ కొరకు కేసరపల్లి, బుద్ధవరం, అజ్ఞంపూడి గ్రామాల్లో 490 ఎకరాలు; ఆగిరిపల్లిలో ఫుడ్ పార్క్ కోసం 460 ఎకరాలు; నడితీరం వెంబడి ఇబ్రహీంపట్నం, కంచికపర్ల, చంద్రపాడుతో పాటు నందిగామ మండలాల్లో పర్యాటక రంగం అభివృద్ధి పేరిట 19,000 ఎకరాలు; ఇబ్రహీంపట్నం మండలంలో త్రిలోచనపురం ఇషా ఫౌండేషన్ యోగా సూల్ కోసం 400 ఎకరాల భూమిని సేకరించేందుకు సిద్ధంగా వున్నారు.

నూజివీడు లేదా పామర్రు, హనుమాన్ జంక్షన్ లలో లాజిస్టిక్ హబ్ కొరకు 30 వేల ఎకరాలు, నందిగామ ఏరియాలో కెమికల్ హబ్ కొరకు వేలాది ఎకరాల భూమిని స్వాధీనం చేసుకొనేందుకు రంగం సిద్ధం చేస్తున్నారు. ఇదంతా అభివృద్ధికోసమేనని, ప్రజా ప్రయోజనం పేరు చెప్పి ప్రజల్ని భ్రమల్లో ముంచేందుకు ఆశల పందిళ్ళువేసి అరచేతిలో వైకుంఠం చూపించు తున్నారు. అభివృద్ధి, ప్రజా ప్రయోజనం అంటూ ప్రభుత్వం ఎన్ని కబుర్లు చెప్పినా, ఎన్ని ఆర్కాటపు ప్రకటనలు చేసినా ఆచరణలో మాత్రం విదేశీ, స్వదేశీ బడా కార్పొరేట్ వర్గాల దోపిడీ ప్రయోజనాల కోసం ఊడిగం చేయడం తప్ప మరేమీ కాదని పదే పదే రుజువు అవుతున్న మన కళ్ళముందటి అనుభవం.

విదేశీ కంపెనీల ఆధిపత్యంలో ‘మడ’

మచిలీపట్నం ఏరియా అభివృద్ధి పేరిట ‘మడ’ను ఏర్పాటుచేసిన రాష్ట్ర పాలకులు, చైనా బహుళజాతి కంపెనీలను ఎర్ర తివాచీ పర్చి మరి ఆహ్వానిస్తున్నారు. ‘మడ’ పరిధిలోని 1,05,306.34 ఎకరాల భూమిని దశలవారీగా, అవసరమైన సందర్భంలో రైతుల నుండి ప్రభుత్వమే సామ, దాన, బేధ, దండోపాయాల్ని ప్రయోగించి స్వాధీనం చేసుకొని, ఆ భూముల అభివృద్ధి పేరిట నామమాత్రపు ధరకు లేదా 99 సం॥ల లీజుకు విదేశీ కంపెనీలకు హారతిపక్కెంలో పెట్టి ధారాదత్తం చేయనున్నారు. ఇప్పటికే మచిలీపట్నం ఏరియాలో పలుమార్లు పర్యటించిన చైనా బృందం అందించిన ‘మచిలీపట్నం అభివృద్ధి నమూనా’ను ప్రభుత్వం ఆమోదించింది. ఈ స్థితిలో ఈ భూములను విదేశీ, స్వదేశీ బ్యాంకుల్లో ఎక్కువైన సరే తనఖా పెట్టుకొనేందుకు,

అప్పుతీసుకొనేందుకు అనుమతిస్తూ ప్రభుత్వం ఇప్పటికే జీవో జారీచేసింది. చిత్రమేమిటంటే ప్రభుత్వమే ఇందుకు కొంటర్ గ్యారంటీనిస్తోంది. ఒకవేళ ఆ విదేశీ కంపెనీలు ఆ అప్పును తీర్చకపోతే ప్రభుత్వమే తీర్చుతుందన్నమాట. తమకు అప్పగించిన భూములను స్టాక్స్ ఏరియాగా అభివృద్ధిచేసి పోర్టుకు, ఇండస్ట్రియల్ కారిడార్కు, ఇంకా దేనికైనాసరే ఆ విదేశీకంపెనీలే అమ్మకం చేస్తాయి; లేదా భూములను లీజుకు యిస్తాయి. ఇందులో ప్రభుత్వ ప్రమేయం ఉండదు. ఈ లావాదేవీలపై జరిగే రిజిస్ట్రేషన్లకు స్టాంప్ డ్యూటీ వుండదు. రూదార్లు, మంచినీరు ప్రభుత్వమే ఉచితంగా కల్పిస్తుంది. విద్యుత్ను, ఇతర మౌలిక సదుపాయాలను మాత్రం భారీ రాయితీలతో ప్రభుత్వమే ఏర్పాటు చేస్తుంది. అలాగే ఈ ప్రాంతంలో జరిగే నిర్మాణాలకు ఇసుక, మట్టి ఉచితంగా సరఫరా చేస్తారు. అదే సమయంలో ఇక్కడ నిర్మించే పరిశ్రమలకు 5 సం॥ వరకు అన్నిరకాల పన్నుల నుండి మినహాయింపు ఇస్తారు. ఈ వివరాలను ఏపీఐసీసీ ఛైర్మన్ టి. కృష్ణయ్య ప్రకటించారు (21-8-2016, ఈనాడు)

పైన పేర్కొన్న వివరాలను బట్టి చూస్తే ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే, విదేశీ కంపెనీలకు ఈ భూభాగంపై తిరుగులేని ఆధిపత్యం నెలకొల్పబడుతుంది. ఇక్కడ నుండి జరగబోయే భారీ వ్యాపారమేనని మాత్రం స్పష్టమవుతోంది. దొంగలు, దొంగలు వూళ్ళు పంచుకోవడం అంటే ఇదే. పూర్వం బందరు ప్రాంతంలో తొలిదశలో పోర్టుగీసు, డచ్, ఫ్రెంచ్ కంపెనీలు; మలిదశలో బ్రిటన్కు చెందిన బడా కంపెనీలు తమ వ్యాపార, వాణిజ్య ప్రయోజనాల కోసం ఈ భూభాగంపై తిరుగులేని ఆధిపత్యాన్ని, అధికారాన్ని చెలాయించిన సంగతి మనకు తెలియదే. ఈ క్రమంలో సహజవనరులను, శ్రామికుల శ్రమను కారుచౌకగా కొల్లగొట్టి సంపదను తమ దేశాలకు పెద్దఎత్తున తరలించారు. తద్వారా దేశాన్ని స్వతంత్రంగా, సహజ క్రమంలో పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధికొనీయకుండా పరాధీన స్థితిలో ఉంచి దేశాన్ని కోలుకోలేని విధంగా సంక్షోభంలోకి కూరుకుపోయేలా చేశారు. ఆనాటి నెహ్రూ పాలన నుండి నేటి మోడీ పాలన వరకు ఇదే తంతు జరుగుతూనే వుంది. ఈ పరిస్థితుల్లో మరో ఈస్టిండియా పాలనను తిరిగి పునః ప్రతిష్ఠించేందుకు అనువైన భూమికను ఏర్పాటుచేసేందుకే ‘మడ’ను ఈ దళారీ పాలకులు ఏర్పాటుచేశారు. రాజధాని ప్రాంతంలో అభివృద్ధి చేసేందుకు ‘స్పెస్ ఛాలెంజ్ పద్ధతి’ ద్వారా కాంట్రాక్టు దక్కించుకొన్న సింగపూర్ కంపెనీల కన్సార్టియంకు 1691 ఎకరాల భూమిని కేటాయించారు.

గ్రామీణ జీవన విధ్వంసాన్ని సృష్టించే భూసేకరణ

మచిలీపట్నం ఏరియా డెవలప్మెంట్ అథారిటీ (మడ) పరిధిలో 2011 లెక్కల ప్రకారం 2,41,207 మంది ప్రజానీకం నివాసం ఉంటున్నారు. పైన పేర్కొన్న గ్రామాల్లో ముఖ్యంగా మంగినపూడి ప్రాంతంలో ఆకుకూరలు, కూరగాయలు, దుంపలు, పూలు, వేరుశనగ, నువ్వులు, పండ్లతోటలు, సరుగుతోటలు భాగా పండిస్తారు. వరి, అపరాలు పండిస్తారు. చిన్నాపురం ప్రాంతంలో చేపలు, రొయ్యలు సాగుచేస్తున్నారు. పెద, చినకరగ్రహారం గ్రామాలు, పి.జె.పాలెం, మంగినపూడిలో ఉప్పు సాగుచేస్తున్నారు. చేపలవేటపై మత్స్యకారులు ఆధారపడి జీవిస్తున్నారు. ఈ ప్రాంతంలో వైవిధ్యమైన పంటలను సాగుచేస్తూ వ్యవసాయాన్ని ఒక జీవన విధానంగా అభివృద్ధి చేశారు. ఈ భూములను జీవనాధారం చేసుకొని రైతులు ముఖ్యంగా కౌలురైతులు, వ్యవసాయకూలీలు, చేతివృత్తులవారు, చిరువ్యాపారులు ప్రత్యక్షంగానూ, పరోక్షంగానూ జీవనం సాగిస్తున్నారు. పోర్టు ముఖద్వారం ముందున్న పెదకరగ్రహారం, చినకరగ్రహారం, క్యాంపెబెల్ పేట, పల్లెపాలెం గ్రామాలను పూర్తిగా తొలగిస్తారు. రైతుల ప్రైవేటు భూములు, అసైన్డ్ భూములు, భూమిలేని, పేదరైతుల ఆక్రమణల్లో ఉన్న ప్రభుత్వ భూములను ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకొంటే ఈ ప్రాంతంలో జరిగే సామాజిక ప్రభావం చాలా తీవ్రంగా ఉంటుంది. భూ యజమానులుగా ఉన్న రైతులు కూలీలుగా మారి భద్రతలేని జీవనం సాగించాలి. రైతులు మూటాముల్లై సర్దుకొని దూరప్రాంతాలకు వలసపోవాలి. కౌలురైతులు, వ్యవసాయకూలీలు, ఇతర గ్రామీణ ప్రజానీకం ఉపాధి కోల్పోయి రోడ్డునపడాల్సి వస్తుంది. వీరంతా పట్టణ, నగరాల్లో పరిశ్రమల్లో కట్టుబానిసల్లా, అసంఘటితరంగాల్లో కార్మికులుగా బతుకులీడుస్తూ జీవచ్ఛవాల్లా బ్రతకాలి. పాలకులు ఒక పథకం ప్రకారం భూ స్వాధీనం ద్వారా గ్రామాల నుండి,

భూముల నుండి రైతాంగాన్ని, గ్రామీణ ప్రజానీకాన్ని బయటకు వెళ్ళగొట్టి గ్రామాలు వల్లకాడుగా మార్చేందుకు, గ్రామీణ విధ్వంసానికి పూనుకొంటున్నారు.

పాలకులు చేపట్టిన భూస్వాధీనం వెనుక ఉన్న కుట్ర ఏమిటి?

‘అభివృద్ధి’, ‘ప్రజా ప్రయోజనం’ ఆయుధాలుగా ప్రయోగించి రైతుల నుండి భూములు గుంజుకోవడం ఆనాటి బ్రిటిష్ పాలకుల నుండి ఈనాటి పాలకుల (ఏ పార్టీకి చెందినవారైనా సరే) వరకు జరుగుతున్నదే. 1947-2000 సం॥ మధ్యకాలంలో దేశంలో పాలకులు సేకరించిన 2 కోట్ల ఎకరాల భూమి, వ్యవసాయ సాగు నుండి అదృశ్యమైంది. 6 కోట్లమంది రోడ్డునపడ్డారు. గతంలో కంటే నేడు చాలా దూకుడుగా రాష్ట్ర పాలకులు పెద్దఎత్తున భూస్వాధీనానికి ఎందుకు పూనుకొంటున్నారు? దీనివెనుక ఉన్న కుట్రేమిటి?

2008 సం॥లో కాంగ్రెస్ హయాంలో ప్రపంచ బ్యాంకు ఆనాటి కేంద్ర, రాష్ట్ర, ప్రభుత్వాలతో ఒక ఒప్పందం చేసుకొంది. అదేమిటంటే, 2008 సం॥ నుండి 2015 సం॥ లోపు దేశంలో 45 కోట్లమందిని వ్యవసాయం నుండి, గ్రామాల నుండి బయటకి తరలివెళ్ళేలా అన్నిచర్యలూ చేపట్టాలని వరల్డ్ బ్యాంకు ఆదేశించింది. గత ప్రభుత్వాల చెప్పుల్లో దూర్చిన నేటి మోడీ, చంద్రబాబు ప్రభుత్వాలు, ఆ ఒప్పందాన్ని అమలు చేయడంలో భాగంగా అడ్డగోలుగా భూసేకరణను వేగవంతం చేశారు. అందుకే రైతాంగం, కౌలురైతులు దివాలాతీసేలా ఒక పథకం ప్రకారం గిట్టుబాటుధరలు లేకుండా రుణాలు అందకుండా సాగునీరు లభించకుండా చేశారు. పంటలు కోల్పోయిన రైతులను ఆదుకోకుండా, వ్యవసాయానికి సబ్సిడీలు తగ్గించివేసి, ఉత్పత్తి ఖర్చులు పెరిగేలా చేశారు. ‘వ్యవసాయం మాకొద్దు బాబో’ అంటూ రైతులు తమంతట తామే సాగు నుండి వైదొలగేలా చేస్తున్నారు; అత్యుపాత్యలబాట పట్టిస్తున్నారు. వ్యవసాయరంగంలో రైతుల జీవితాలను బండలు చేయడంలో, బహుళజాతి, బడా పారిశ్రామికవేత్తల దోపిడీ ప్రయోజనాలకు ఊడిగించేయడంలో పాలకవర్గ పార్టీలన్నీ పోటీపడుతున్నారని నగ్నంగా బయటపడుతోంది కదా?!

పోర్టుకోసం భూముల సేకరణ

మచిలీపట్నం పల్లెపాలెం వద్ద సముద్రంలో 12.8 కి.మీ. దూరంలో 12.8 మీ॥ల లోతులో డీప్ పోర్టు ఏర్పాటుకోసం పిఎల్ గ్రూపుకు చెందిన నవయుగ కన్స్ట్రక్షన్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీకి పాలకులు 5324 ఎకరాల భూమిని కేటాయించారు. ఈ పోర్టు నిర్మాణంతో అభివృద్ధి సాధ్యమా? అనేది ఓ ప్రశ్న అయితే, 160 మిలియన్ మెట్రిక్ టన్నులు మాత్రమే గరిష్ట సామర్థ్యంతో 3 బెర్లుతో ఏర్పడే ఈ పోర్టుకు ఎక్కడా లేనివిధంగా ఇంత భూమి అవసరమా? ఉదా॥కు దేశంలో మేజర్ పోర్టులయిన మద్రాస్ పోర్టుకు 500 ఎకరాలు, మార్మగోవా పోర్టుకు 530 ఎకరాలలోనే కార్యకలాపాలు సాగు తున్నాయి. పోర్టును నిర్మించే కంపెనీ రూపొందించిన పర్యావరణ, కాలుష్య ప్రభావ అంచనా నివేదికలోని చాప్టర్ 2లో 1, 2 లాండ్ యూజ్ ప్లాన్ లో పోర్టు కార్యకలాపాలు కొరకు (గిడ్డంగులు, డంపింగ్ యార్డులు, ఆఫీసులు వగైరా కొరకు) తొలిదశలో 267.50 ఎకరాలు, మలిదశలో అంటే 2030 సం॥ నాటికి మొత్తం 615 ఎకరాల భూమి అవసరం అవుతుందని చాలా స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు. అలాగే నవయుగ కంపెనీ వివరణాత్మక ప్రాజెక్టు పోర్టును పరిశీలించిన ‘డైరెక్టర్ ఆఫ్ పోర్టు’ ప్రతినిధులు బందరు పోర్టు నిర్మాణం కొరకు 761 ఎకరాలు సరిపోతుందని స్పష్టం చేశారు. పోర్టు అవసరానికి మించి ప్రభుత్వం అదనంగా భూములను కేటాయించటాన్ని 2008 సం॥లో ‘కాగ్’ (కంగ్రెస్ లో అండ్ ఆడిటర్ జనరల్) తీవ్ర అభ్యంతరం తెల్పారు. అయినప్పటికీ ప్రభుత్వ నిర్ణయంలో మార్పులేదు. ఈ పోర్టు కాలాని డిమాండు చేసే పాలకవర్గ పార్టీలు, వామపక్షాలు ఈ విషయాన్ని పరిగణలోకి తీసుకోకుండా ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన భూ కేటాయింపులను తరతమ బేధాలతో ఎందుకు సమర్థిస్తున్నారు? మొదటి నుండి పోర్టు నిర్మాణం వల్ల ఈ ప్రాంతం అభివృద్ధి చెందదని, పాలకులు ప్రతిపాదిస్తున్న పోర్టు నిర్మాణాన్ని రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర.) వ్యతిరేకిస్తూ వస్తున్నది.

ప్రైవేటురంగంలో పోర్టుల నిర్మాణం, దేశ భద్రతకు ముప్పు

రాష్ట్రంలో ఇప్పటికే విశాఖపట్నం, కాకినాడ

పోర్టులుండగా, తీరప్రాంతంలో మొత్తం 9 ఓడరేవులను ఏర్పాటుచేయనున్నారు. ఇందులో గంగవరం, కృష్ణపట్నం పోర్టులను ఇప్పటికే నిర్మించారు. బస్ స్టేషన్లు లాగా ఇన్ని పోర్టులు అవసరమా? ప్రైవేటు రంగంలో ఇన్ని ఓడరేవులను ఏర్పాటుచేస్తే దేశ భద్రతను, తీరప్రాంత రక్షణను సవాల్ చేసే తీవ్ర పరిణామాలు సంభవించినా ఆశ్చర్యపోనక్కరలేదు. ‘ప్రైవేటురంగంలో పోర్టులను అనుమతించటం, వేలాది ఎకరాలు కేటాయించటం దేశ భద్రత రీత్యా ఏమాత్రం మంచికాదని’ నేషనల్ షిప్లింగ్ బోర్డు చైర్మన్ శ్రీ పి.వి.కె. మోహన్ (5-12-2008 ఆంధ్రజ్యోతి) గతంలోనే హెచ్చరించారు. ఈ హెచ్చరికల్ని మన పాలకులు ఏమాత్రం ఖాతరు చేయలేదు.

పరాధీన స్థితిలో ఏర్పాటుచేసే పోర్టులవల్ల జరిగే అభివృద్ధి శూన్యం

నవయుగ కన్స్ట్రక్షన్ కంపెనీ నిర్మించే పోర్టు ప్రధానంగా బొగ్గు (30 శాతం) దిగుమతి కోసం ఉద్దేశించబడిందని ప్రకటించారు. దీని పర్యవసానం ఏమిటి? ఆస్ట్రేలియా, ఇండోనేషియా, దక్షిణాఫ్రికా వంటి దేశాల నుండి దిగుమతి చేయబడిన బొగ్గును విజయవాడ విటిపిఎస్ కి, ప్రైవేటు ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాలకు, సిమెంట్ పరిశ్రమలకు సరఫరా చేస్తారు. దీనివల్ల సహజంగానే విద్యుత్తు ఖర్చు తద్వారా సిమెంటు ఉత్పత్తి ఖర్చులు పెరుగుతాయి. అంతిమంగా ఈ భారమంతా వినియోగదారులైన ప్రజలపైనే పడుతుంది. ఇంకో ప్రమాదం ఏమిటంటే, ఏ కారణం చేతనైనాసరే విదేశాల నుండి బొగ్గు దిగుమతి జరకపోతే పోర్టు కార్యకలాపాలు స్తంభించిపోతాయి. దిగుబడయ్యే బొగ్గుపై ఆధారపడి నడిచే విద్యుత్తు కంపెనీల, సిమెంటు పరిశ్రమల మనుగడ ప్రశ్నార్థకంగా మారుతుంది. వీటి కార్యకలాపాలు స్తంభించి పోతాయి. ఈ పరిస్థితుల్లో ఏదో ఒక సరుకును ప్రధానంగా ఎగుమతి చేయడం లేదా దిగుమతి చేయడంపైనే ఆధారపడి పోర్టును నిర్మిస్తే పోర్టు ఏ క్షణంలోనైనా కుప్పకూలిపోతుంది. పరాధీన స్థితిలో ఉండే పోర్టువల్ల జరిగే ప్రయోజనం ఏమీ వుండదు. అదే సమయంలో పోర్టువల్ల అపారమైన ఉద్యోగ, ఉపాధి అవకాశాలు పెరుగుతాయా అంటే అదేం జరగదు. ఈ పోర్టు ఆధునీకరణ, కంప్యూటరీకరణ చేసిన పోర్టు అవడం వల్ల కొద్దిమందికి సాంకేతిక యాజమాన్య విభాగాలలో ఉద్యోగాలు మినహా మరేవిధమైన ఉపాధి అవకాశాలు ఉండవని కంపెనీ యాజమాన్యమే ప్రజాభిప్రాయ సదస్సులో స్పష్టం చేసింది. పోర్టు వస్తే అపారమైన ఉపాధి అవకాశాలు వస్తాయని, ఈ ప్రాంతం అభివృద్ధి అవుతుందని ఎవరు చెప్పినా, అది ప్రజల్ని మోసగించటమే! పోర్టు బందారం చూసినపుడు, ఇండస్ట్రియల్ కారిడార్, మెగాసిటీల ఏర్పాటు, ఇండస్ట్రియల్ పార్క్ పేరుతో జరిగే పారిశ్రామికీకరణ, అభివృద్ధి ఏవిధంగా ఉండబోతుందో వూహించవచ్చు. ఈ పరిస్థితుల్లో కొద్దిమంది బడా, బహుళజాతి కంపెనీల వ్యాపారం, వాణిజ్యం అభివృద్ధికోసం, వారి దోపిడీ ప్రయోజనాల కోసం రైతులు త్యాగాలు చేయాలా? పిడికెడు సంపన్నుల అభివృద్ధి కోసం కౌలురైతులు, చేతివృత్తులవారు, వ్యవసాయకూలీలు, చిరువ్యాపారులు తమ ఉపాధిని, బ్రతుకుదెరువును పోగొట్టుకోవాలా?

ఒక పథకం ప్రకారం భూసమీకరణ సాగిస్తున్న పాలకులు

మచిలీపట్నం ఏరియా అభివృద్ధి పేరిట 1,05,306.34 ఎకరాలను సమీకరించాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. ఈ రైతాంగంలో ఇతర వర్గాల ప్రజానీకంలో పెద్దఎత్తున వ్యతిరేకత వస్తుందని సందేహించిన పాలకులు, ఆ తర్వాత స్థానిక మంత్రి కొల్లు రవీంద్ర ద్వారా 22 వేల ఎకరాలను మాత్రమే సేకరిస్తామని ప్రకటించజేశారు. ప్రభుత్వం తొలి దశలో 4636 ఎకరాలను పెదకరగ్రహారం, చినకరగ్రహారం, మేకావారిపాలెం, గోపువానిపాలెం, తపసిపూడి, మంగినపూడి, పోతేపల్లిలో భూ సమీకరణకు నోటిఫికేషన్ ను విడుదల చేసింది. ప్రభుత్వం వ్యూహాత్మకంగా వ్యవహరించ దల్చుకొందని స్పష్టమవుతోంది. అదే సమయంలో ప్రభుత్వానికి భూ యాజమాన్య హక్కులను స్వాధీనం చేసిన రైతులకు 1000 గజాల నివాస స్థలం, 250 గజాల వాణిజ్య ప్రాంతంలో స్థలం ఇస్తామని ప్యాకేజీని ప్రకటించారు.

దళారీ పాలకులు ఒక ప్రక్క వ్యవసాయాన్ని సంక్షోభంలోకి నెట్టేలా చేస్తున్నారు. రైతులు వ్యవసాయం వదిలివెళ్ళేలా పరిస్థితులు సృష్టిస్తున్నారు. మరోప్రక్క భూముల విలువలను పెంచుతున్నారు. ➔

ఈ వర్గదోపిడి వ్యవస్థలో, న్యాయవ్యవస్థ సామాన్యులకూ, బడుగులకూ న్యాయం అందిస్తుందనుకోవటం ఒర్ది భ్రమ మాత్రమే!

మనది ప్రపంచంలోని అతిపెద్ద ప్రజాస్వామ్యం కనుక, మన దేశంలో పార్లమెంటరీ ప్రజాసామ్యవ్యవస్థ పరిపాలన సాగుతోంది కనక, మనదేశపు రాజ్యాంగంలో ప్రజల ప్రాథమిక హక్కులకు రక్షణ యిచ్చామన్నారు కనుక, మన న్యాయవ్యవస్థకు స్వతంత్ర ప్రతిపత్తి కల్పించబడింది కనుక, న్యాయం అందించేందుకుగాను దేశంలోని ఉన్నత న్యాయస్థానాల న్యాయమూర్తులకు రాజ్యాంగాన్ని అన్వయించే విస్తృతాధికారాలున్నాయి కనుక-మనదేశపు న్యాయవ్యవస్థ ప్రజలకు పక్షపాతం లేని సమన్యాయం అందిస్తుందనీ, చట్టంముందు ప్రజలందరూ సమానులేననీ మన పాలకులూ, పాలక వర్గాలూ, పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్య సుగుణాలను విశ్వసించే వారూ నిరంతరం ప్రచారంకావిస్తూ, ప్రజల యొక్క నమ్మకాన్ని పొందే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. దేశంలోని విద్యావంతులూ, మేధావులూ, సామాజిక సేవకులూ, న్యాయకోవిదులూ అనుకున్న అనేకమంది కూడా యిదే విషయాలను నమ్ముతూ, మన న్యాయవ్యవస్థ యొక్క ప్రాశస్త్యతపట్ల తమ ఆమోద, ఆనందాలను ప్రకటిస్తూ, మన న్యాయవ్యవస్థయొక్క స్వతంత్ర ప్రతిపత్తి పట్ల తమ విశ్వాసాన్ని వ్యక్తంచేస్తూ వున్నారు.

కానీ యీ 69 సంవత్సరాల 'స్వతంత్ర' దేశపు ప్రజల అనుభవంలో - న్యాయం అన్నది ప్రజలకు ఎండమావి అనీ, అది ఆర్థిక, అంగ, అధికార బలమున్నవారికి మాత్రమే అందుబాటులోకి వస్తుందనే వాస్తవాన్ని అర్థంచేసుకొంటూ వున్నారు. మన ప్రస్తుత పాలనావ్యవస్థలో న్యాయవ్యవస్థ నిష్పాక్షికమైన న్యాయం లేదా తగు న్యాయం అందిస్తున్నదన్న నమ్మకాన్నుండి, విశ్వాసం నుండి బయటపడుతున్నారు; ఆచరణలో అటువంటి నమ్మకం కేవలం భ్రమ మాత్రమేనని స్వానుభవరీత్యానూ అర్థం చేసుకొంటున్నారు.

ఆర్థిక, అంగబలం వున్నవారు తప్ప న్యాయవ్యవస్థ దగ్గరకు చేరటమే అసాధ్యం అయిపోయిందన్న అనుభవాన్ని దేశంలోని ప్రజలు నిరంతరం చవిచూస్తున్నారే. ఇక అధికారబలం, కండబలంకలిగిన వారివల్ల జరిగిన అన్యాయాల నుండి కానీ; రాజ్యం జరుపుతున్న అన్యాయం, అక్రమాలు, హింసవలన కలిగిన అన్యాయానికి కానీ - న్యాయవ్యవస్థనుండి న్యాయాన్ని పొందటం దాదాపు దుర్లభమేఅన్నది ప్రజానీకం నిత్యానుభవంలో అర్థం చేసుకొంటున్నారు. ఆ కారణంగానే హక్కుల సంస్థల ద్వారా న్యాయం కోసం నిరంతరం ఆందోళనలు సాగిస్తూనే వున్నారు.

న్యాయవ్యవస్థపై ప్రజల విశ్వాసం పూర్తిగా సన్నగిల్లుతున్న సందర్భాల్లో తిరిగి ప్రజానీకంలో ఆ విశ్వాసాన్ని పునరుద్ధరించటంకోసమూ, లేదా కొన్ని ఉదారవాద ఆదర్శాలు, అవగాహన కల కొద్దిమంది ఉన్నత న్యాయస్థానాల న్యాయమూర్తుల మూలకంగానో - అప్పుడప్పుడు ఉన్నత న్యాయస్థానాలు కొన్ని ప్రజాను కూలమైన తీర్పులు యిచ్చిన సందర్భాలు కూడా యీ 69 సంవత్సరాల ప్రజల అనుభవంలో లేకపోదు. నిశితంగా యీ విషయాన్ని పరిశీలిస్తే, ఆ రకంగా అప్పుడప్పుడు అసాధారణ తీర్పునివ్వటం అన్నది - ఆయా ఉన్నత న్యాయస్థాన న్యాయమూర్తుల దయా దాక్షిణ్యాలపైన, యిష్టాయిష్టాలపైన ఆధారపడి జరుగుతున్న విషయమే తప్ప, ఒక విధానపరమైన,

సమ - నిష్పక్షన్యాయం అందించే ప్రక్రియ యొక్క ఫలితంగా అందుతున్నది కాదని స్పష్టమౌతోంది. కాకపోతే పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థలో తనను తాను నాల్గవ అంగంగా అభివర్ణించుకొంటూ, అసాధారణ రీతిలో సమాజంపై అధికారాన్ని చలాయిస్తున్న - పలుకుబడి సంపాదించిన పాలకవర్గ మీడియా మాత్రం, యిటువంటి దయాదాక్షిణ్య తీర్పులను చూపెడుతూ ప్రజాస్వామ్యంయొక్క న్యాయవ్యవస్థయొక్క ప్రాశస్త్యాన్ని స్తోత్రంచేస్తూ, ప్రజాభిప్రాయాన్ని దోపిడి పాలనా వ్యవస్థపట్ల భ్రమలను పెంచుకొనేవిధంగా మలిచేందుకు నిరంతరం పాటుపడుతోంది.

ప్రభుత్వానికి, బలాధ్యవర్గాలకూ వ్యతిరేకంగా ప్రజానుకూల తీర్పులు యిచ్చిన ఆ కొద్దిమంది న్యాయమూర్తులలో చిత్తశుద్ధి, ప్రజలకు న్యాయం కల్పించాలన్న సదుద్దేశాల తీర్పులు యిచ్చినవారు లేరన్నది కాదు యీ వివరణ ఉద్దేశ్యం. కానీ విధాన పరంగా మనవ్యవస్థయొక్క వర్గస్వభావ మూలంగానే అటువంటి నిష్పక్షపాత, న్యాయాన్వందించటం జరగదని చెప్పటం యీ వివరణ ప్రధానోద్దేశ్యం.

కొంతమంది ఆదర్శనీయమైన న్యాయమూర్తుల, చిత్తశుద్ధిగల న్యాయమూర్తుల కృషి ఫలితంగానే, రాజ్యాంగ అధికరణ-32 హామీలనూ-అధికరణ-21 హామీలను, ఆదేశిక సూత్రాల స్ఫూర్తిని అన్వయించి, జరిపిన వ్యక్తిగత కృషి ఫలితంగా బలం, అధికారంలేని, నోరులేని వారి తరపున యితరులు ప్రజాప్రయోజన వ్యాజ్యాలు(జనహిత వ్యాజ్యాలు)వేసి, వారికి న్యాయం అందజేయవలసిందిగా ఉన్నత న్యాయస్థానాలను కోరే ఒక పద్ధతి అందుబాటులోకి వచ్చింది. ఈ పద్ధతి ప్రకారం ఆయా వ్యాజ్యాలలోని వాస్తవ అవాస్తవాలను పరిశీలించి న్యాయం చెప్పటమనే విధానం అప్పుడప్పుడూ జరుగుతోంది. ఈ కారణంవలన, యిటువంటి పద్ధతి ద్వారా ప్రజలకు న్యాయాన్ని అందుబాటులోకి తేవచ్చుననే ఆశ, భ్రమలు క్రమక్రమంగా సమాజంలో రూపుదిద్దుకొన్నాయి.

అయితే, దేశంలోని అత్యున్నత న్యాయస్థానమైన సుప్రీంకోర్టు, యిటీవలి కాలంలో, రాజ్యం యొక్క ఉద్దేశ్య పూర్వక హింసనూ, భూయజమాని యిష్టానికి వ్యతిరేకంగా రాజ్యం సాగించే దుర్మార్గమైన భూ సమీకరణనూ సవాల్జేస్తూ దాఖలుచేసిన రెండు ప్రజాప్రయోజన వ్యాజ్యాలలో-ఆ వ్యాజ్యాలను పరిశీలించటానికి కూడా అంగీకరించక తిరస్కరిస్తూ-యిచ్చిన తీర్పులు మన న్యాయవ్యవస్థ నిష్పక్షపాత న్యాయాన్ని అందించటం ఒర్ది భ్రమ మాత్రమేనన్న విషయాన్ని నిర్బంధంగా తేల్చిపారేశాయి. కేవలం న్యాయాధిపతుల ధయాధర్మం, యిష్టా యిష్టాల మేరకే మన న్యాయవ్యవస్థ న్యాయం అందిస్తుందన్న వాస్తవాన్ని కూడా స్పష్టపరిచాయి.

ప్రస్తుత బిజెపి జాతీయ అధ్యక్షుడు అమిత్ షా, గుజరాత్ రాష్ట్రంలో హోంమంత్రిగా అధికారంలోవున్న రోజుల్లో, గుజరాత్ పోలీసులు 2005 నవంబరు 26న షాబుద్దీన్ ను బూటకపు ఎన్కౌంటర్లో కాల్చి చంపారు. రెండురోజుల అనంతరం నవంబర్ 28న ఆయన భార్య కసూరీబీ కూడా చంపబడింది. షాబుద్దీన్ సహాయకుడు అయిన తులసీపతి ప్రజాపతి హత్యచేయబడ్డాడు. ఈ నేరాలకు గుజరాత్ పోలీసులు, నాడు హోంమంత్రిగా

వున్న అమిత్ షానే బాధ్యులు కాబట్టి, యిటువంటి రాజ్యహింసను ప్రభుత్వపరంగానే అమలుజరగనిచ్చిన నేరస్థుడయిన అతడ్ని, యీరోజున కేంద్రప్రభుత్వంలో అధికారంలోవున్న ప్రభుత్వాన్ని నిర్దేశించే అధికార రాజకీయ పాలకపార్టీ అయిన బిజెపి దేశాధ్యక్ష పదవిని నిర్వహించకుండా నిరోధించమని (విస్తృత ప్రజా ప్రయోజనాల దృష్ట్యా) కోరుతూ బొంబాయి హైకోర్టులో హర్షమందిర్ అనే ప్రముఖ సామాజిక కార్యకర్త ప్రజాహిత వ్యాజ్యాన్ని దాఖలు చేశారు. అయితే యీ వ్యాజ్యాన్ని బాంబే హైకోర్టు పరిశీలించి, న్యాయం చేయటానికి తిరస్కరించింది. బాంబే హైకోర్టు తీర్పును సవాలుచేస్తూ, న్యాయం చేయమని కోరుతూ, పిటీషనర్లు సుప్రీంకోర్టుకు వెళ్ళారు. హర్షమందిర్ తరపున కపిల్ సిబాల్ వాదిస్తే, అమిత్ షా తరపున హరిష్ చౌహాని వాదించారు. అయితే ధర్మాసనాన్ని అధిష్టించిన న్యాయమూర్తులైన ఎన్.ఎ.బాబ్జీ, అశోక్ భూషణ్ లు, పిటీషన్ దారుడైన హర్షమందిర్ కూ, అన్యాయం జరిగిందని చెప్పబడుతున్న బాధితులకూ ఏరకమైన సంబంధం లేదుకనుక, అటువంటి వ్యాజ్యం వేయటానికి హర్షమందిర్ కు హాక్సే (లోకోస్టాండ్) లేదు గనుక, తాము ఆ వ్యాజ్యాన్ని తిరస్కరిస్తున్నామంటూ ఆ పిటీషన్ ను నిర్బంధంగా తిరస్కరించారు. అటువంటి (సాంకేతిక) కారణంతో న్యాయాన్ని అందజేయటానికి తిరస్కరించారు. ఆ తీర్పును 2016 ఆగస్టు 1న వెలువరించారు. ఇటువంటి తీర్పులో యిమిడివున్న న్యాయనిరాకరణ విధానంపై పాలకవర్గ మీడియా ఎటువంటి వ్యాఖ్యలు చేయకుండా మౌనంగా వుండిపోయింది. 'టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా' మాత్రం 'అమిత్ షాకు ఊరటనిచ్చిన సుప్రీంకోర్టు' అంటూ ఒక సంపాదకీయ వ్యాఖ్యను ప్రచురించి, ఆ తీర్పులో వున్న తప్పిపుల గురించి ప్రస్తావించకుండా కర్రవీరక్కుండా-పాము చావకుండా జాగ్రత్తపడింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో, నూతన రాజధాని నిర్మాణ కోసమని, అమరావతి ప్రాంతంలోని రైతులనుండి, తెలుగుదేశం పార్టీ ఆధ్వర్యంలో చంద్రబాబునాయుడి నాయకత్వంలోని రాష్ట్రప్రభుత్వం బలవంతంగా, అనేక మాయోపాయాలతో, అంగీకరించని వారిని భయభ్రాంతుల్ని చేస్తూ పంటలు పండే సారవంతమైన వ్యవసాయ భూములను 'సమీకరిస్తున్న' అక్రమ అన్యాయాలను అడ్డుకొని, ఆ రైతులకు న్యాయం అందించమంటూ ప్రముఖ సంపాదకుడు, న్యాయవాది, వార్తా విశ్లేషకుడు అయిన ఏబీకే ప్రసాద్ సుప్రీంకోర్టులో ఒక ప్రజాహిత, వ్యాజ్యాన్ని దాఖలు చేశారు. ధర్మాసనాన్ని అధిష్టించిన సుప్రీంకోర్టు ప్రధానన్యాయమూర్తి రాకూర్ అసలు కేసును పరిశీలించకుండానే, పిటీషనర్లకూ - భూ సమీకరణ బాధితులని చెప్పబడుతున్న రైతులకీ ఏవిధమైన సంబంధం లేనందువలనా, పిటీషనర్లు బాధితులుకానందువలనా, వారికి అటువంటి వ్యాజ్యం దాఖలుచేసే హక్కు (లోకోస్టాండ్) లేదు కాబట్టి ఆ వ్యాజ్యాన్ని తిరస్కరిస్తున్నానంటూ తీర్పుయిచ్చారు. రైతులు న్యాయం కోరుతూ తమవద్దకు వస్తే అప్పుడు చూద్దాం అంటూ ఆ పిటీషన్ ను కొట్టివేశారు. అంటే తాము నిష్పాక్షిక న్యాయం యివ్వబోమంటూ పరోక్షంగా తేల్చి చెప్పారు.

నిత్యజీవితానుభవంలో రాజ్యమే, పాలక ప్రభుత్వమే రాజ్యహింసకు, భూకబ్జాలకు పూనుకొంటే, న్యాయాన్ని

కోరే బాధితులను ఎంతగా వేధిస్తుందో, వారు న్యాయాన్ని కోరకుండా ఎన్ని దుర్మార్గమైన అటంకాలు కల్పిస్తుందో, ఎంతగా భీతావహులను చేస్తుందో, ఎంతగా నిర్బంధానికి పూనుకొంటుందోననేది యీ దేశంలో ఉన్నత న్యాయమూర్తులతో సహా, ఎవ్వరికీ తెలియని విషయం కాదు. ఇందువల్ల ప్రజలకు న్యాయం అందుతుందన్న అణుమాత్రపు ఆశకూడా లేని పరిస్థితుల్లో రాజ్యంయొక్క ధాటికి తట్టుకోగలిగిన పలుకుబడి, మానసిక స్థైర్యం, స్థాపతాగలవారు, బాధితుల తరపున వ్యాజ్యాలు వేసి న్యాయంపొందే పద్ధతి ఒక కనీసపాటి ఆశారీఖుగా వుంటావచ్చింది. ఇప్పుడు 'బాధితులకు మాత్రమే న్యాయాన్ని కోరే హక్కు' అని చెప్పటంద్వారా సర్వోన్నత న్యాయస్థానం, సూటిగానే న్యాయాన్ని అందించటానికి తాను విధానపరంగా వ్యతిరేకించి, తిరస్కరిస్తున్నట్లు స్పష్టంచేస్తూ, తాను దోపిడి, ప్రజావ్యతిరేక పాలకవర్గాల తరపున వున్న వర్గవ్యవస్థనే అన్న విషయాన్ని వెల్లడించింది; వాస్తవం కూడా అదే!

వర్గదోపిడి పాలనావ్యవస్థలో-వర్గపాలనకోసం, వర్గపాలనచే, వర్గపాలనయొక్క-భాగమైన న్యాయవ్యవస్థ, పాలకవర్గ ప్రయోజనాలకు విరుద్ధమైన నిష్పాక్షిక న్యాయాన్ని ప్రజలకు అందజేయదు-అందజేయలేదు అన్న విషయమే, యీ తీర్పులలో యిమిడివుంది.

అందునా పాలకవర్గాల ప్రతినిధులయిన పాలక ప్రభుత్వాధినేతల కనుసన్నలలోనే న్యాయవ్యవస్థకూడా నియంత్రించబడి, నిర్దేశించబడాలనే డిమాండును నేటి పాలకులు బహిరంగంగానే, బలంగా తీసుకొస్తున్న యీ రోజుల్లో - అటువంటి పాలకులను, పాలకవర్గాలను ప్రసన్నం చేసుకొంటే తప్ప తమ మార్గాంతరం లేదని న్యాయమూర్తులు అర్థంచేసుకొన్న పరిస్థితుల్లో - సుప్రీంకోర్టు యిటువంటి న్యాయతిరస్కరణ తీర్పులు తప్ప మరేరకంగా తీర్పులు యివ్వగలుగుతుందని ఆశించటం, భావించటం కూడా అవివేకమే అవుతుంది.

ఈ మౌలిక విషయాన్ని అర్థంచేసుకోకుండా, స్పష్టంగా వెల్లడించకుండా, 'జస్టిస్ రాకూర్ కు ప్రజా ప్రయోజన వ్యాజ్యం వేస్తున్న వారిపట్ల అసహనం వుందన్న కారణాన్ని; ఆ ప్రజాహిత వ్యాజ్యాన్ని వేసిన వ్యక్తుల విశిష్టత గురించి జస్టిస్ రాకూర్ కు తెలియదన్న కారణాన్ని; లేదా ఆయన కోర్టులో కుప్పలు తెప్పలుగా కేసులు పేరుకుపోతుండటంపట్ల-ప్రభుత్వం అందుకు తాను సూచించిన పరిష్కారాన్ని (న్యాయమూర్తుల సంఖ్యను పెంచటానికి) సముఖంగా లేని కారణంపట్ల కలవరపడి అసహనంతోవున్న కారణంవలన యిలా జరిగివుంటుందేమోనంటూ సన్నాయి నొక్కులు నొక్కుతూ వ్యాఖ్యానం చేయటం వలన-పేదవారికి న్యాయవ్యవస్థ దరికి చేరలేని నోరులేని వారికీ ఏవిధంగానూ మేలు జరగదు.ఇటువంటి వ్యాఖ్యలు, వివరణలు కూడా బాధితులకు, సుప్రీంకోర్టు చేసినట్లే అవకారం చేస్తాయి. ఈ దోపిడి వర్గవ్యవస్థ యొక్క స్వభావాన్ని పట్టించుకోకుండా, 'ప్రజలకు న్యాయం అందుబాటులోకి తేగలగటం సాధ్యమే!' అనే వాదనలు అవివేకమయినా అవుతాయి లేదా, వంచనచేయటానికి పూనుకున్నవైనా అవుతాయి.

ఈ దోపిడి, వర్గవ్యవస్థలో దోపిడి, పీడనలకు గురయ్యే ప్రజలకు ఎన్నడూ నిష్పక్షపాతమైన న్యాయం అందించబడదు; అందడూ అన్నదే పై తీర్పులద్వారా స్పష్టమవుతున్న వాస్తవం.

అందువలన మన న్యాయవ్యవస్థయొక్క స్వతంత్రత - నిష్పక్షపాత న్యాయం అన్న అంశాలపట్ల భ్రమలు వీడి, దోపిడివర్గ పాలనావ్యవస్థలో వర్గపక్షపాతం లేని న్యాయం అంటూ వుండదని గ్రహించాలి.

ఈ వాస్తవాన్ని అర్థంచేసుకోవటమంటే-జస్టిస్ భగవతి, జస్టిస్ చిన్నపరెడ్డి, జస్టిస్ కృష్ణయ్యర్, జస్టిస్ జీవనరెడ్డిలాంటి ప్రజానుకూల న్యాయమూర్తులు చిత్త శుద్ధితో ప్రజలకు నిష్పాక్షిక న్యాయం అందించడంకోసం చేసిన ఆదర్శనీయమైన, మహత్తరమైన కృషి యొక్క ప్రాముఖ్యతను అర్థంచేసుకోకుండా నిరాకరించినట్లు ఎంతమాత్రం కాదు.

దోపిడి వ్యవస్థకు ఎటువంటి దుర్గర్గ, దుర్లక్షణాలున్నా, న్యాయం చేకూరటానికి ప్రజలు అనుక్షణం పోరాడుతూ వుండవల్సిందే! ★

→ అభివృద్ధి, ప్రజాప్రయోజనం పేరుచెప్పి రైతుల నుండి భూములను స్వాధీనం చేసుకొంటున్నారు. భూసమీకరణ ద్వారా రైతులు నష్టపోరని, కోట్లు గుమ్మంలోకి వచ్చిపడతాయనే భ్రమలు కల్గించి, బ్రతుకు దెరువుకు ఆధారమైన భూములను వదలుకొనేలా చేస్తున్నారు. పోరాడుతున్న రైతాంగాన్ని, గ్రామీణ ప్రజానీకాన్ని విభజించి పాలించేలా చేస్తున్నారు.

ఈ పరిస్థితుల్లో పాలకుల వర్గ స్వభావాన్ని అర్థంచేసుకొని విదేశీ, స్వదేశీ బడాకంపెనీల దోపిడి ప్రయోజనాలకోసం పోర్టు, ఇండస్ట్రియల్ కారిడార్, మెగాసిటీల ఏర్పాటుపేరిట జరిగే భూసేకరణను రద్దు చేయాలని; విదేశీ కంపెనీల అధిపత్యంలో నెలకొల్పబడే 'మడ' ఏర్పాటును, జి.వో.185ను రద్దీచేయాలని; మచిలీపట్నం ఏరియా అభివృద్ధికి వ్యవసాయాధారిత పరిశ్రమలను నెలకొల్పాలని డిమాండుచేస్తూ నిలకడైన, సంఘటిత ఆందోళన సాగించాలి. ★

రైతాంగ సమస్యలపై ధర్మా

చిన్నాపురం, 18-7-16 :

ఈ ఖరీఫ్ సీజన్ లో రైతులు ఎదుర్కొంటున్న సాగునీరు, విత్తనాలు, ఎరువుల సమస్యలను తక్షణమే పరిష్కరించాలని డిమాండ్ చేస్తూ బందరు మండలం - చిన్నాపురం గ్రామం అంబేద్కర్ సెంటర్ లో రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర.) ఆధ్వర్యంలో ధర్మా నిర్వహించారు. రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) రాష్ట్ర సహాయకార్యదర్శి కా॥ యద్దనపూడి సోని ఈ సందర్భంగా ప్రసంగిస్తూ ప్రధానంగా కేంద్ర, రాష్ట్ర పాలకులు ప్రపంచ బ్యాంకు పర్యవేక్షణలో సాగునీటిని ప్రవేటీకరిస్తున్నారని అదే సమయంలో సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి కంపెనీల వ్యాపార వాణిజ్య అవసరాల కోసం పరిశ్రమలపేరిట, మరోప్రక్క కాంట్రాక్టు, కార్పొరేట్ వ్యవసాయం ఏర్పాటు కోసం పెద్దఎత్తున

భూసేకరణకు పూనుకుంటున్నారన్నారు. భూమిని జీవనాధారం చేసుకొని బ్రతికే రైతులు, కౌలురైతులు, ఉపాధి పొందుతున్న వ్యవసాయ కూలీలు, ఇతర గ్రామీణ ప్రజానీకాన్ని భూముల నుండి, గ్రామాల నుండి వెళ్ళగొడ్తున్నారన్నారు. గత ఖరీఫ్ సీజన్ లో సాగునీటి ఎద్దడిని అడ్డం పెట్టుకొని రబీని కూడా రద్దుచేశారని విద్యుత్ ఉత్పత్తికి 100 టి.ఎం.సి.ల నీటిని ఉపయోగించి సముద్రంలోకి వృధాగా వదిలేశారని జిల్లాలో రైతులు ఖరీఫ్ సీజన్ లో విపత్తర పరిస్థితులను ఎదుర్కొంటున్నారని ఆయన చెప్పారు. తక్షణమే ఖరీఫ్ కు సాగునీరు అందించాలని ఆయన డిమాండ్ చేశారు. ఇంకా ఈ కార్యక్రమంలో రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర.) జిల్లా నాయకులు కా॥ కొప్పినేని ఉమామహేశ్వరరావు, కా॥ ఈపురు రాంబాబు, కా॥జె.జగన్ తదితరులు పాల్గొని ప్రసంగించారు. ★

సెప్టెంబరు 2-2016

★ అణిచివేతలకు వ్యతిరేకంగా, హక్కుల హారణకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులందరం / ఉద్యోగులందరం సమ్మె కడదాం!
★ సమైక్యంగా సంఘటితంగా పోరాడుదాం! ★ పాలకులకు, పాలకవర్గాలకు వ్యతిరేకంగా పిడికిలి ఎత్తుదాం!

భారత పాలకులకు అధికార బదలాయింపు (1947) దగ్గర నుండి - కనీస అవసరాలను కొనుగోలు చేసి సమకూర్చుకోగలిగిన కనీసవేతనాల కొరకు; పెరుగుతున్న ధరల భారాలకు అనుగుణంగా జీతభత్యాల పెంపుకొరకు, పని ప్రదేశాలలో సదుపాయాలకొరకు; అనారోగ్యాల నుండి బయటపడి ఆరోగ్యంగా పనులు చేయగలందులకు తగిన వైద్యసేవలు పొందటంకొరకు; భవిష్యత్ తరాల పనివాళ్ళను, శ్రామికులను కని, పెంచి శిక్షణలను గరిపి లేబర్ మార్కెట్ పంపేటందుకు; తమకు నిర్వచించబడిన, నిర్ణయించబడిన పనులను, సేవలను చేసేటందుకుగాను తమ తరాలను, తమ తర్వాత తరాలను అర్పించేటందుకు, బ్రతకటానికి తగు వేతనాలు, జీతాలు, సదుపాయాలు కావాలని కార్మికులందరూ, ఉద్యోగస్థులందరూ ఆందోళనలను సాగించు తున్నారు, పోరాటాలను సాగించుతున్నారు.

పాలకులు ఎంచుకొని సాగించుతున్న అణిచివేతల పర్యంలో కార్మికులు, ఉద్యోగస్థులు తమ ప్రాణాలను, జీవితాలను అర్పించుతూ వున్నారు. పాలనలో వుంటున్న పార్టీలు, పాలక సంఘటనలు మారుతూ వున్నప్పటికీ - కార్మికుల, ఉద్యోగస్థుల హక్కులను కుదించివేయటం, హరించివేయటంలోగాని; ప్రశ్నించుతున్న లేక ప్రశ్నించకుండా మిన్నకుండిపోతున్న కార్మికులందరనూ అణిచిపెట్టటంలో గాని; బాధలను భరించజాలక ఆందోళనలకు దిగుతున్న కార్మికులను, ఉద్యోగస్థులను భీతావహులను గావించి అణిచివేయటంలోగాని - ముందటి, అప్పటికప్పుటి పాలకుల మధ్య తేడాలేమీ కన్పించటంలేదు.

ప్రతిపక్షంలో వున్నప్పుడు హక్కుల హరణను, ఆందోళనల, పోరాటాల అణిచివేతలను ఎత్తి చూపెట్టి ప్రశ్నించిన పాలకవర్గాల రాజకీయపక్షాలు - అవకాశ మందివచ్చి అధికారం చేపట్టినప్పుడు ముందటి అధికార పక్షపు దారిలోనే సాగుతున్నారు. కార్మికులను, ప్రజలను వేపుకొని తింటున్నారు. అదిమిపెట్టి అణిచివేతలు సాగించుతున్నారు. అప్పటి వరకు అధికారాన్ని నిర్వహించి, అణిచివేతల బాటలో నడిచిన పాలకవర్గాల, రాజకీయపక్షాల వారు - “కార్మికుల, ప్రజల జోలికి మీరు (కొత్త అధికారపక్షం వారు) వచ్చారా! ‘ఖబద్దార్!’ ఊరుకోం” అంటూ భీషణ ప్రతిజ్ఞలు చేస్తూ వున్నారు. పాలకవర్గాల, పాలకవర్గాల రాజకీయ పక్షాల ఇంతటి రగడ మధ్యనే కార్మికుల, ఉద్యోగస్థుల హక్కులు హరించి వేయబడుతున్నాయి, అణిచివేతలు సాగిపోతున్నాయి.

1947 ఆగస్టు 15 నుండి, అలాగే 1991 సంస్కరణల పాలన అనేది మొదలైన నాటి నుండి కార్మికులందరకూ, ఉద్యోగస్థులందరకూ ఎదురవుతున్న జీవితానుభవ పాఠం ఇదే!

కార్మికులందరకూ, ఉద్యోగస్థులందరకూ ఎదురవుతున్న ఈ రకపు జీవితానుభవపు పాఠాల కారణంవల్లనే పాలకులకు వ్యతిరేకంగా, పాలకవర్గాలకు వ్యతిరేకంగా - కార్మికుల, ఉద్యోగస్థుల హక్కుల రక్షణ కోసం, మెరుగైన సదుపాయాల, వేతనాల కోసం **అందరమూ ఏకమై సెప్టెంబరు 2న సమ్మెకు దిగుదాం! సమ్మెతో మన సమైక్యశక్తిని చూపుదాం!**

1947లో అధికారాన్ని చేపట్టిన పాలకవర్గాల రాజకీయ పక్షాలే ముందు ప్రణాళికాబద్ధ విధానాలను, 1991లో సంస్కరణలను తెచ్చి అమలు చేసాయి. 1947 తరువాత, ఆపై 1991 తరువాత అవే పాలకవర్గాలు - బడాబూర్జువా వర్గమూ, భూస్వాముల వర్గమూ, ఈ వర్గాల రాజకీయ ప్రతినిధులైన రాజకీయ పక్షాల, వ్యక్తుల సమాహారమూ - సమాజ వనరులను, సహజ వనరులనూ కొల్లగొడుతున్నాయి, ప్రజలను పేదరికంలో ముంచెత్తుతున్నాయి. తమ సంపదలను రెట్టించుకు రెట్టింపు పెంచుకుంటూ వున్నాయి. భూములను, ఖనిజ వనరులను కైవసం చేసుకొని సమాజంలో స్వైరవిహారం చేస్తున్నాయి. సంస్కరణలు అంటూ చట్టాల రూపంలో నమోదయివున్న కార్మికుల, ఉద్యోగస్థుల హక్కులను అన్నింటినీ వరుసగా రద్దుచేయటానికి పూనుకున్నాయి.

ఆకలితో నకనకలాడుతూ, పొట్టచేతబట్టుకొని తమను తాము చౌకగా లేబర్ మార్కెట్లో అమ్ముకునే విధంగా శ్రమజీవులకు, కార్మికులను దిగజార్చేవిధంగా పాలకులు, పాలకవర్గాలు చట్టాలను సవరించుతున్నాయి, రద్దు చేస్తున్నాయి.

భారతదేశంలో గతంలో కంటే ఈనాడు పాలకులు - శ్రమజీవులైన, సంపదల, జీవితావసరాల స్పృహకర్తలైన కార్మికులను, రైతులను, కౌలుదారులను, వ్యవసాయ దారులను దుర్భర పేదరికంలో ముంచెత్తి, వారి శ్రమ ఫలితాలను, వారి శ్రమ జీవితాలను మరెంతగానో దొచుకొనటానికి వీలుగా తగిన విధానాలను రూపొందించి అమలు చేస్తున్నారు. పాలక వర్గాలైన - బడాపెట్టుబడిదారులకూ, భూస్వాములకూ, బహుళజాతి సంస్థలకూ సంపదలను సమకూర్చి పెట్టేటవంటి, వాళ్ళ సంపదలకు, పెట్టుబడులకు, శ్రమదోపిడీలకు రక్షణలను కల్పించేటవంటి ప్రజావ్యతిరేక, కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను పాలకులు అమలు చేస్తున్నారు.

కనుక పాలకులు చేపట్టిన కార్మిక వ్యతిరేక, ప్రజావ్యతిరేక, దేశాభివృద్ధి వ్యతిరేక, కార్మిక, ఉద్యోగస్థుల ఉపాధికి వ్యతిరేక, పరిశ్రమల మనుగడకు వ్యతిరేక విధానాలపై పోరాటం సాగిద్దాం. సెప్టెంబర్ 2 సమ్మెలో చేయిచేయి కలుపుదాం.

సుదీర్ఘకాలంగా అవే డిమాండ్లతో, అవే నినాదాలతో, ఆందోళనలను కొనసాగించుతున్న

కార్మికులం, ఉద్యోగస్థు లందరం - మనపోరాటం - పాలకవర్గాల సమాజవ్యతిరేక, స్వార్థపూరిత దోపిడీ, పీడనల, అణిచివేతల వ్యతిరేక పోరాటమని, న్యాయం కోసం పోరాటమని ప్రకటిద్దాం. అలా న్యాయం కోసం జరిగే పోరాటంలో సెప్టెంబరు 2 సమ్మె ఒక భాగమని చాటుదాం! సమ్మెలో చేయిచేయి కలిపి పాల్గొందాం.

- ★ పాలకులను, పాలకవర్గాలను నిలవేద్దాం!
- ★ అధిక ధరలను అరికట్టాలి!
- ★ ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలు, సంస్థలలో పెట్టుబడుల ఉపసంహరణను నిలిపివేయాలి!
- ★ నిరుద్యోగ నివారణకు, ఉపాధి కల్పనకు ఉపకరించే ప్రాజెక్టులను, పరిశ్రమలను చేపట్టాలి, నెలకొల్పాలి!
- ★ విదేశీ పెట్టుబడుల స్వచ్ఛావరణాన్ని వ్యతిరేకించుదాం! విదేశీ పెట్టుబడుల ప్రవేశాలను నిరోధించాలి!
- ★ కేంద్రప్రభుత్వ కనిష్ట నెలవారి వేతనంతో సమానంగా కనీస వేతనాన్ని నిర్ణయించాలి! తక్షణమే రూ. 15 వేల కనీసవేతనాన్ని అమలుపరచాలి!
- ★ కాంట్రాక్టు కార్మిక వ్యవస్థను రద్దుపరచాలి! పొరుగు సేవల పద్ధతిని (ఔట్ సోర్సింగ్) రద్దుపరచాలి!
- ★ అసంఘటిత రంగంలోని కార్మికులందరికీ, సామాజిక భద్రత కల్పించాలి!
- ★ అటువంటి సామాజిక భద్రత కల్పనకు తమ (పరిశ్రమాధిపతుల) ఆదాయంలో 3 శాతం వాటాను కేటాయించాలి!

★ అంగన్ వాడీ, ఆశా మొదలైన ప్రభుత్వ పథకాలలో నియోగించుతున్న కార్మికులను, ఉద్యోగస్థులను ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల మాదిరిగానే పరిగణించి, తగు వేతనాలు నిర్ణయించి యివ్వాలి.

★ కార్మికులందరకూ వారి వేతనాల (జీతాలు)కు సంబంధించిన హెచ్చుతగ్గులతో (సీలింగ్) నిమిత్తం లేకుండా పి.ఎఫ్, ఇ.ఎస్.ఐ., బోనస్, గ్రాట్యూటీ సదుపాయాలను వర్తింప చేయాలి!

★ కార్మికసంఘం నమోదు కొరకు అభ్యర్థనను సమర్పించిన 45 రోజులలోగా రిజిస్ట్రేషన్ పూర్తి చేయాలి! సంఘం ఉనికిని యజమానులు, అధికారులూ గుర్తించాలి!

★ కార్మిక చట్టాలన్నింటినీ అమలు చేయాలి!

★ విదేశీ కార్పొరేట్ల కొరకు బడాబడా పారిశ్రామిక సంస్థల కొరకు తలపెట్టిన కార్మికచట్టాల సవరణలను రద్దుచేయాలి!

★ 2013 భూస్వాధీన చట్టంలోని “సామాజికప్రభావంపై అంచనా” “తగు నష్టపరిహారం చెల్లించటం” “పునరావాసం కలిగించటం” “ప్రజల మధ్య విచారణ జరపటం, 70 శాతం మంది ప్రజల ఆమోదాన్ని పొందటం” అనే నిబంధనాంశాలను తొలిగించే ప్రయత్నాలను విరమించుకోవాలి.

కార్యవర్గం
AIFTU(New) ★

‘మడ’ పేరుతో భూముల సేకరణను వ్యతిరేకిస్తూ ఆందోళన



బందరు కలెక్టరు కార్యాలయం ఎదుట ధర్నా

బందరు, 17-8-16 :

విదేశీ, స్వదేశీ బడా కార్పొరేట్ కంపెనీల దోపిడీ ప్రయోజనాలకోసం పోర్టు, ఇండస్ట్రియల్ కారిడార్, మెగాసిటీల ఏర్పాటుకొరకు జరిగే భూసేకరణ రద్దు చేయాలని; విదేశీ కంపెనీల ఆధిపత్యాన్ని నెలకొల్పే ‘మచిలీపట్నం ఏరియా డెవలప్ మెంట్ అథారిటీ (మడ) ఏర్పాటును, దీనికనుగుణంగా విడుదలచేసిన జి.వో. నెం.185ను వెంటనే రద్దుచేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) కృష్ణాజిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో 17-8-16న మచిలీపట్నం కలెక్టరు కార్యాలయం ఎదుట ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర సహాయకార్యదర్శి కా॥య్యదనపూడి సోని ప్రసంగిస్తూ మచిలీపట్నం ఏరియాలో 426.16 చ॥కి॥మీ॥ల పరిధిలో 1.05 లక్షల ఎకరాలను ప్రభుత్వం ‘మడ’ ఆధ్వర్యంలో భూమిని సేకరించేందుకు రాష్ట్ర మంత్రి వర్గం నిర్ణయించిందని, ఆ మేరకు జి.వో.185ను విడుదల చేసారన్నారు. ‘ఈ భూములను విదేశీ బహుళజాతి కంపెనీలకు, వీరితో కుమ్ముక్కు అయిన బడా కార్పొరేట్ కంపెనీలకు అప్పసంగా కట్టబెడుతున్నారు. ఆ భూముల్ని బ్యాంకుల్లో తనఖా పెట్టుకొనేందుకు

అవకాశమిస్తూ ప్రత్యేకంగా జీవోను విడుదల చేశారు. ఈ భూములపై సర్వేహక్కులు, అధికారాన్ని ఆ కంపెనీలకు కట్టబెడతారు. పాలకులు చేపట్టిన దళారీ విధానాల అమలు చూస్తుంటే బ్రిటిష్ కాలంనాటి వలస పాలనకు అవసరమైన అన్ని పరిస్థితులను కల్పిస్తున్నారు. దశలవారిగా జరిగే ఈ భూసేకరణ వల్ల రైతులు, కౌలురైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు, ఇతర గ్రామీణ ప్రజానీకం వీధుల పాలవుతారు. ఇంత పెద్దఎత్తున వ్యవసాయం నుండి భూమి పరాయీకరణ జరిగితే ఆహార అభిద్రవ పెరుగుతుంది’. కనుక, గ్రామీణ విధ్వంసానికి దారితీస్తున్న భూసేకరణ రద్దు అయ్యేంత వరకు, రైతాంగం, ఇతర గ్రామీణ ప్రజానీకం నిలకడైన, సమైక్య పోరాటానికి సిద్ధం కావాలని కా॥ సోని పిలుపునిచ్చారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥య్య.వీరబాబు ప్రసంగిస్తూ ‘గతం సం॥లోను, ప్రస్తుత ఖరీఫ్ సీజన్లోను సాగునీరు విడుదల చేయకుండా, రిజర్వాయర్లలో వున్న నీటిని వ్యవసాయానికి ప్రాధాన్యతనీయకుండా విద్యుత్తు ఉత్పత్తికి ఉపయోగిస్తూ సాగునీటిని ఆయుధంగా ప్రయోగించి, రైతాంగాన్ని భూమినుండి దూరంచేసి భూసేకరణను వేగవంతం

చేయిస్తున్న కుట్ర చేస్తున్నారని అన్నారు. ఈ స్థితిలో పోరాడడం మినహా మరో మార్గంలేదని అన్నారు ఇంకా ఈ ధర్నాలో రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా అధ్యక్షుడు కా॥ ఎం.రాంబాబు, జిల్లా నాయకులు కామ్రేడ్స్ జె. జగన్, కొప్పనేని ఉమామహేశ్వరరావు ప్రసంగించారు. ఈ ఆందోళనకు సంఘీభావంగా ఏబిఎఫ్ టీయు-న్యూ, స్త్రీవిముక్తి సంఘటన నాయకులు ధర్నాలో పాల్గొని ప్రసంగించారు.

అనంతరం ఒక మెమోరాండంను జిల్లా కార్యాలయపు అధికారులకు అందజేశారు. ధర్నాలో మేకావారిపాలెం, మచిలీపట్నం, చిన్నాపురం, పెదయాదర, సింహాచలం, కెంజెపాలెం, కోన, షిబిపాలెం, పోలాచితిప్ప, చల్లపల్లి, నాగాయలంక, ప్రొద్దుటూరు, కొడవటికల్లు, నందిగామ ప్రాంతాల నుండి రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు, కౌలురైతులు; ఇతర గ్రామీణ ప్రజలు, పట్టణ కష్టజీవులు పాల్గొన్నారు.

ఈ ధర్నా కార్యక్రమాన్ని విజయవంతంచేసేందుకు రైతుకూలీసంఘం కార్యకర్తలు, నాయకులు బృందంగా ఆగస్టు 11 నుండి 14 వరకు ‘మడ’ పరిధిలోని 29 గ్రామాలలో కరపత్రాలు పంచుతూ, గ్రూపు మీటింగులు చెపుతూ, రైతులతో ముఖాముఖీ చర్చలు సాగిస్తూ విస్తృతంగా ప్రచారం చేశారు. ★

ప్రజాసేవలో తరిమెల నాగిరెడ్డి వీరిలో : వెలుకూరి సత్యనారాయణ	తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ కమిటీ ప్రచురణ ప్రజా సేవలో తరిమెల నాగిరెడ్డి
ఎడిటర్ : చెరుకూరి సత్యనారాయణ పేజీలు : 512 వెల : రూ. 90/- కాపీలకు : మైత్రీబుక్ హౌస్, జబీల్ వీధి, కారల్ మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-2	